

DE HEER KOMT!

Dirk-Jan Jansen

De Heer komt!

Een vers voor vers uitleg van de eerste brief aan de Thessalonicenzen

De Heer komt!

Een vers voor vers uitleg van de eerste brief aan de Thessalonicenzen

Copyright © Dirk-Jan Jansen
Vormgeving: Jan Paul Spoor
Eerste editie 2018
OudeSporen online uitgeverij

‘Vertroost dan elkaar met deze woorden’.

1 Thessalonicenzen 4:18

Gebruikte afkortingen

De afkortingen van de Bijbelboeken zijn als volgt:

Am	Amos	Jd	Judas	Mt	Matteüs
Dn	Daniël	Jh	Johannes	Na	Nahum
Dt	Deuteronomium	1-3Jh	1-3 Johannes	Ne	Nehemia
Ea	Ezra	Jk	Jakobus	Nm	Numeri
Ef	Efeziërs	Jl	Joël	Ob	Obadja
Es	Ester	Jn	Jona	Op	Openbaring
Ex	Exodus	Jr	Jeremia	Pr	Prediker
Ez	Ezechiël	Js	Jesaja	Ps	Psalmen
Fm	Filemon	Jz	Jozua	1,2Pt	1,2 Petrus
Fp	Filippenzen	Kl	Klaagliederen	Ri	Richteren
Gl	Galaten	1,2Kn	1,2 Koningen	Rm	Romeinen
Gn	Genesis	Ko	Kolossenzen	Ru	Ruth
Hb	Hebreeën	1,2Ko	1,2 Korinthiërs	Sf	Sefanja
Hd	Handelingen	1,2Kr	1,2 Kronieken	1,2Sm	1,2 Samuël
Hg	Haggai	Lk	Lukas	Sp	Spreuken
Hk	Habakuk	Lv	Leviticus	1,2Tm	1,2 Timoteüs
Hl	Hooglied	Mk	Markus	1,2Ts	1,2 Tessalonicenzen
Hs	Hosea	Mi	Micha	Tt	Titus
Jb	Job	Ml	Maleachi	Zc	Zacharia

Inhoud

Voorwoord	11
Inleiding.....	13
Doel	13
Achtergrond	13
1 Thessalonicenzen 1	15
1 Thessalonicenzen 2:1-10.....	21
1 Thessalonicenzen 2:11-20.....	29
1 Thessalonicenzen 3:1-10.....	37
1 Thessalonicenzen 3:11-4:8	45
1 Thessalonicenzen 4:9-18.....	53
1 Thessalonicenzen 5:1-11.....	61
1 Thessalonicenzen 5:12-28.....	69

De Heer komt!

Voorwoord

In het seizoen 2017/2018 mocht ik voor de negende keer de cursus 'Bijbelplus' verzorgen in het Echocentrum in Harderwijk. Deze vorm van Bijbelstudie gaat vers voor vers door een brief van het nieuwe Testament en probeert op deze manier de hoofdgedachte van de desbetreffende brief vast te houden. Tijdens de besprekingen komen allerlei thema's aan bod die zijdelings raken aan het te behandelen hoofdstuk. Deze keer had ik de beide brieven van Paulus aan de Thessalonicenzen uitgekozen om op deze manier met een groep cursisten te gaan ontdekken wat de Heer ons duidelijk wil maken via deze brieven. De eerste brief hebben we behandeld tijdens het seizoen 2017/2018 en de tweede het jaar erop, in het seizoen 2018/2019. Ik hoop in de toekomst D.V. de verklaring over de tweede brief dan ook het licht te doen zien zodra deze cursus is afgerond.

Beide brieven gaan voor een groot deel over de terugkomst van de Heer Jezus naar deze aarde. Waar de eerste brief de nadruk legt op zijn komst voor ons, legt de tweede meer de nadruk op zijn komst met ons. Deze beide aspecten van de komst van de Heer worden vandaag helaas in de meeste kerken en gemeenten niet meer onderscheiden. Het gevolg is dat men steeds meer gelijkvormig wordt aan deze wereld, terwijl Paulus deze dingen juist onderwijst opdat de gelovigen Hem dagelijks zouden verwachten en daarmee in overeenstemming zouden leven (zie o.a. 2Ts2:13, 3:13). Ook het onderwijs uit de tweede brief over de komende dag van de Heer en de 'mens van de zonde' (2:2-12) was kennelijk van groot belang voor jonge gelovigen die de Thessalonicenzen waren. Hoe meer wij weten, met het hart en met het verstand, hoe de tijden verlopen richting deze 'wetteloze', hoe meer wij uitzien naar onze Heer die niet alleen ons uit deze wereld zal wegnemen voordat deze

antichrist geopenbaard wordt, maar ook naar zijn rechtvaardig oordeel en koninkrijk. Ik dank de cursisten die de avonden zo bijzonder maakten. Ik dank de broeders die mij hebben onderwezen via kingcomments.com, oudesporen.nl en stempublishing.com. Bovenal dank ik de Heer Jezus Christus die door zijn Geest Paulus heeft geïnspireerd om deze prachtige brieven te schrijven. De verklaring van de eerste brief aan de Thessalonicenzen vinden we in deze uitgave.

Wat betreft vertaling is de dikgedrukte omkaderde tekst in de Telosvertaling. De citaten uit het Oude Testament zijn uit de Herziene Statenvertaling.

Dirk-Jan Jansen

Oktober 2018

Dirkjanjansen.nl

Inleiding

Doel

In de verschillende brieven van het Nieuwe Testament vinden we onderwijs voor alle soorten gelovigen, zowel voor hen die jong in het geloof zijn als voor de wat meer volwassen gelovigen. Deze brieven aan de Thessalonicenzen zijn duidelijk voor hen die jong in het geloof zijn. We vinden hier niet de diepe openbaringen over de gemeente als het lichaam van Christus of de heerlijkheden van de persoon van Christus zoals we die in de brief aan de Efeziërs of aan de Kolossenzen vinden, maar meer de praktische kenmerken van het christendom: geloof, hoop en liefde. Ook is er in beide brieven aandacht voor de wederkomst van de Heer Jezus en de dag van de Heer. Deze gedeelten zijn wat moeilijker te begrijpen.

Achtergrond

De beide brieven van Paulus aan de Thessalonicenzen zijn, volgens de meeste uitleggers, de eerste brieven die Paulus heeft geschreven die wij in de Bijbel hebben. Ze zijn geschreven in de jaren 50 en 51. Thessalonika was een bloeiende handelsstad met een bevolking van ongeveer 100.000 mensen. Het was een havenstad die voornamelijk bestond uit heidenen die afgoden vereerde. Er was ook een groep Joden die een eigen synagoge hadden. Paulus had tijdens zijn tweede zendingsreis, in deze synagoge drie sabbatten lang onderwijs gegeven vanuit de Schriften:

En volgens zijn gewoonte ging Paulus bij hen binnen en drie sabbatten lang onderhield hij zich met hen uit de Schriften, terwijl hij uitlegde en aantoonde dat de Christus moest lijden en opstaan uit de doden, en dat Deze de Christus is, 'deze Jezus, die ik u verkondig'. En sommigen uit hen werden overtuigd en sloten zich bij Paulus en Silas aan en ook een grote menigte van de godsdienstige Grieken, en van de voorname vrouwen niet weinigen. Hd17:2-4

Vanwege de haat van de Joden werd Paulus gedwongen Thessalonika te ontvluchten. Hij kon de gemeente die net ontstaan was, dus niet verder onderwijzen aangaande het geloof. De zaken die belangrijk zijn deelt hij hen mee middels de twee brieven die wij in onze Bijbel hebben. Bovendien was het de zorg van de apostel of de jonge gelovigen bestand zouden zijn tegen de vijandschap van de Joden die hierin werktuigen waren van de duivel (zie 3:5). Het werd Paulus door diezelfde duivel onmogelijk gemaakt de gemeente alsnog te bezoeken (2:18). Hij had daarom Timotheüs vanuit Athene naar Thessalonika gestuurd die het goede nieuws overbracht dat de gelovigen daar standvastig waren gebleven in de Heer (zie 3:6). Toch bedreigden een aantal problemen de gemeente:

1. Door de invloed van de vijandige Joden dreigde er een wig gedreven te worden tussen de gemeente en Paulus. Men beschuldigde Paulus van onzuivere motieven. Zo horen wij vandaag ook steeds minder onderwijs vanuit zijn brieven.
2. De corrupte moraal en seksuele onreinheid in deze havenstad zou de gelovigen ook kunnen gaan beïnvloeden. Zo zien we vandaag ook steeds meer gelovigen op deze gebieden worstelen.
3. De verdrukkingen zouden uiteindelijk tot ontmoediging kunnen leiden. Dit zien we vandaag ook in de levens van vele gelovigen.
4. De onkunde aangaande de komst van de Heer kon tot verflauwing leiden aangezien men gelovigen zag ontslapen terwijl ze dachten dat de Heer de levenden zou opnemen in de lucht. Wie is er vandaag nog bezig met de dagelijkse verwachting van zijn komst?
5. Sommigen weigerden te werken omdat ze de Heer verwachtten. Over-geestelijk gedrag zien we vandaag helaas ook.

Op al deze punten gaat Paulus in deze brief in.

1 Thessalonicenzen 1

Vers 1

Paulus, Silvanus en Timotheüs aan de gemeente van de Thessalonicers in God de Vader en de Heer Jezus Christus: genade zij u en vrede!

Paulus schrijft deze brief in samenwerking met Silvanus en Timotheüs opdat door de mond van twee of drie getuigen ieder woord van God vaststaat (Dt19:15; Mt18:16). Paulus had hen het evangelie verkondigd vanuit de Schriften:

...terwijl hij uitlegde en aantoonde dat de Christus moest lijden en opstaan uit de doden, en dat Deze de Christus is, 'deze Jezus, die ik u verkondig'. Hd17:3

Dit evangelie, dat een levende Persoon verkondigt die moest lijden en opstaan uit de doden, werd geloofd door sommige Joden, een grote menigte van godsdienstige Grieken en niet weinige van de voornamen vrouwen (Hd17:4). Hierdoor waren zij 'in God de Vader en de Heer Jezus Christus'. Ze hadden genade en vrede gevonden in goddelijke Personen. Deze aanhef bemoedigt een ieder die in verdrukking om zijn/haar geloof is.

Vers 2

Wij danken God altijd voor u allen, terwijl wij u gedenken in onze gebeden,

Paulus dankte God voor deze gemeente zoals hij dat bijv. ook doet in Ko1:3. Bij dit danken is er altijd gebed voor de gemeenten. Hij voelde zich verbonden met iedere gemeente omdat het hele lichaam van Christus hem aan het hart ging. Christus koestert zijn gemeente en zijn dienstknecht dus ook. Gebeden zijn nodig vanwege de strijd om de waarheid. Talloze gevaren bedreigen ons en er is gebed nodig dat wij standvastig zullen blijven in de Heer (zie Hd11:23; Fp4:1).

Vers 3

onophoudelijk gedachtig aan uw werk van het geloof en uw arbeid van de liefde en uw volharding van de hoop op onze Heer Jezus Christus, tegenover onze God en Vader,

Wat een vrucht had het evangelie onder deze jonge gelovigen! Er was een werk van het geloof, arbeid van de liefde en een volharding van de hoop. Als we dit vergelijken met Op2:2 dan zien we dat dezelfde drie elementen genoemd worden, maar dat geloof, hoop en liefde ontbreken.

Ik weet uw werken en uw arbeid en uw volharding en dat u de bozen niet kunt verdragen; en u hebt op de proef gesteld hen die zeggen dat zij apostelen zijn en het niet zijn, en hebt hen leugenaars bevonden; Op2:2

Het was een uiterlijk iets geworden, terwijl deze Thessalonicenzen werkelijke liefde voor de Heer omzetten in deze prachtige vrucht. De gelovigen hoopten levendig op de Heer. Het was tegenover de Vader een werkelijk verwachten van Hem. Alles was gecentreerd rondom de Heer Jezus. Wat een beschamend voorbeeld voor ons!

Vers 4

daar wij weten, door God geliefde broeders, dat u uitverkoren bent.

God heeft de broeders (en zusters) lief. Paulus wist dat deze liefde ervoor had gezorgd dat de gemeente was uitverkoren van voor de grondlegging van de wereld (Ef1:4). Dit betekent dat ieder die gelooft door de Vader van te voren

is bestemd voor het eeuwige leven (zie Hd13:48). Hoe kon Paulus dat zo zeker weten van deze Thessalonicenzen?

Vers 5

Want ons evangelie kwam tot u niet alleen in woord, maar ook in kracht en in de Heilige Geest en in zeer volle zekerheid; u weet immers hoe wij onder u geweest zijn ter wille van u.

Paulus had hen 'ons' evangelie gebracht, het evangelie van de genade van God (Hd20:24) en zij hadden dit evangelie geloofd. Het evangelie was niet een intellectuele verhandeling van wijsheid. Het was niet, zoals in die tijd bruikbaar was, een menselijke wijsheid over God om anderen te overtuigen.

En toen ik bij u kwam, broeders, kwam ik niet met uitnemendheid van woorden of wijsheid u het getuigenis van God verkondigen. Want ik had mij voorgenomen niets onder u te weten dan Jezus Christus, en Die gekruisigd. En ik was bij u in zwakheid, in vrees en in veel beven; en mijn woord en mijn prediking bestond niet in overredende woorden van wijsheid, maar in betoon van de Geest en van kracht, opdat uw geloof niet zou zijn in wijsheid van mensen, maar in de kracht van God. 1Ko2:1-5

Het evangelie kwam niet alleen in woord tot hen, maar ook in kracht van de Heilige Geest en in zeer volle zekerheid. Vandaag is er veel evangelie alleen in woord, terwijl de kracht van de Heilige geest ontbreekt. De reden is dat de prediker niet leeft wat hij zegt. Paulus kon zeggen dat zij onder hen geweest waren ter wille van hen. Zie verder 2:5-12.

Vers 6

En u bent navolgers geworden van ons en van de Heer, nadat u het woord aangenomen hebt onder veel verdrukking, met blijdschap van de Heilige Geest,

De Thessalonicenzen werden navolgers van de verkondigers omdat deze het leven leefden dat zij verkondigden. Zij leefden voor de Heer en dus volgden de gelovigen ook de Heer na. Dat er hier 'Heer' staat wil zeggen dat zij zich stelden onder zijn gezag. Ze gehoorzaamden Hem door het woord te gehoorzamen.

Het is de wil van God dat wij in deze wereld vertegenwoordigers zijn van zijn geliefde Zoon. De gemeente in Thessalonika had het woord aangenomen. Dus wist Paulus dat ze ook uitverkoren waren. Genade en verantwoordelijkheid horen bij elkaar. Wij moeten het woord aannemen om te weten dat we uitverkoren zijn door zijn genade.

Er zijn altijd twee kanten aan geloof. Enerzijds is er de soevereine genade van God die de gelovigen heeft voorgerekend en voorbestemd, anderzijds heeft een gelovige daar pas deel aan als hij kiest om aan de Heer onderworpen te zijn en te geloven in zijn volbrachte werk. Deze twee zijden van de waarheid moeten wij allebei laten staan in hun volle kracht. Zodra we de ene kant gaan uitspelen tegen de andere kant ('Een mens kan niet kiezen want hij moet door de Vader getrokken worden'), dan gaan we scheef. Er was veel verdrukking, zoals altijd als iemand voor Gods Woord en Zoon kiest, maar ondanks dat gaf de Heilige Geest blijdschap doordat zij de Heer Jezus hadden leren kennen die de wereld heeft overwonnen (Jh16:33). Eén van de aspecten van het huidige, geestelijke koninkrijk is dan ook blijdschap door de Heilige Geest (Rm14:17).

Vers 7

zodat u een voorbeeld bent geworden voor alle gelovigen in Macedonië en in Achaje.

Zij schaamden zich niet en beleden openlijk hun geloof in de Heer Jezus. Zo waren zij, hoewel een jonge gemeente, al een voorbeeld voor alle gelovigen in de omgeving. Hoe is dit met ons? Kunnen wij zeggen dat wij voorbeelden zijn voor andere gelovigen?

Vers 8

Want van u uit heeft het woord van de Heer weerklonken, niet alleen in Macedonië en in Achaje, maar in elke plaats is uw geloof jegens God uitgegaan, zodat wij daarvan niets hoeven te zeggen;

Het is niet waarschijnlijk dat deze gelovigen er meteen op uittrokken om in de wijde omgeving te getuigen van hun geloof. Het is meer aannemelijk dat zij

die voor handel in de stad kwamen, te horen kregen van dit getuigenis. Deze gemeente was een lamp die scheen in een duistere plaats.

Vers 9

want zelf vertellen zij van ons welke ingang wij bij u hadden, en hoe u zich van de afgoden tot God hebt bekeerd om de levende en waarachtige God te dienen

Waar bestond dit getuigenis uit? Dat zij bereidwillig waren om het evangelie te horen en ze zich hadden bekeerd van de afgoden om de levende God te dienen. Was de stad nog steeds bezig de Griekse goden te dienen, de gemeente diende de Heer en had alle banden met de vroegere afgodendienst verbroken. Dit is ware bekering. Er staat eigenlijk: 'tot God van de afgoden bekeerd'. Het voorwerp van geloof bepaalt de keuzes in het leven. Eerst moet iemand de levende en waarachtige God ontmoeten alvorens te willen breken met de schijn-goden. Johannes waarschuwt de gelovigen voor de afgoden (1Jh5:21). Alles dat ons hart nog in bezit wil nemen naast Christus is een afgod. Daarom schrijft Johannes daarvoor over de Zoon die de waarachtige God en het eeuwige leven is (1Jh5:20). Als wij Hem kennen, hebben we geen behoefte meer aan andere goden of voorbeelden.

Vers 10

en zijn Zoon uit de hemelen te verwachten, die Hij uit de doden heeft opgewekt, Jezus, die ons redt van de komende toorn.

Ze verwachtten de Heer uit de hemelen. Dit betekent niet dat zij Hem op een bepaald moment in de toekomst verwachtten, maar dagelijks! Er was een levende verwachting van de Here Jezus, 'zijn Zoon', die van de Vader. Hij is door de Vader uit de doden opgewekt en is nu in de hemel in diens troon (Op3:21). Deze verheerlijkte mens zal de gemeente redden van de 'komende toorn'. Deze toorn is de komende dag van de Heer, die oordeel inhoudt over de goddeloze wereld.

Zie, de dag van de HEERE komt, meedogenloos, met verbolgenheid en brandende toorn, om van het land een woestenij te maken en zijn zondaars eruit weg te vagen. Js13:9

...voordat over u komt de brandende toorn van de HEERE, voordat over u komt de dag van de toorn van de HEERE...Sf2:2

Veel meer dan zullen wij, nu wij gerechtvaardigd zijn door zijn bloed, door Hem behouden worden van de toorn. Rm5:9

want God heeft ons niet bestemd tot toorn, maar tot het verkrijgen van de behoudenis door onze Heer Jezus Christus, 1Ts5:9

Deze dag van de Heer, waar in hoofdstuk 5 meer over wordt vermeld, is de periode van oordelen over de wereld. Het is de dag van de wraak van God (Js63:4). Het begint met de grote verdrukking, dan de verschijning van de Heer in heerlijkheid terwijl Hij de goddelozen openlijk oordelen zal (2Ts1:7-9). De gemeente zal met Christus verschijnen en is tijdens deze hele periode met Hem in de hemel. Daarover meer in 4:16. Paulus noemt hier de toorn om de gelovigen te bemoedigen. Hun verdrukkers wacht namelijk de toorn, hen wacht de Zoon die zal komen om hen tot zich te nemen (Jh14:2). Het wordt helaas vandaag weinig meer geloofd dat de Heer ons zal bewaren voor deze dag van toorn.

Vragen over 1 Thessalonicenzen 2:1-10

1. Welke strijd bedoelt Paulus in vs1?
2. Waarom benoemt Paulus de zaken in vs3?
3. Welke twee elementen noemt Paulus in vs5 en 6 die anderen wel gebruiken in hun verkondiging van het evangelie?
4. In vs6 noemt Paulus Silvanus en Timotheüs 'apostelen'. Zijn er dan meer dan 12?
5. Wat leert vs8 ons over een verkondiger van het evangelie?

1 Thessalonicenzen 2:1-10

Het bijzondere aan deze brief is dat het gaat om een jonge gemeente. Ze hadden ongeveer drie weken onderwijs ontvangen van de apostel Paulus (hoewel velen daaraan twifelen houdt ik daar, gezien Hd17:2 aan vast). Hun geloof was sterk maar er was vreselijk veel tegenstand en verdrukking. Zoals altijd gaat de tegenstander tekeer zodra er kenmerken van de Heer Jezus openbaar worden in ons leven. Het is hem er alles aan gedaan om de heerlijkheid van de Heer Jezus voor onze geloofsogen te verduisteren. Hij doet dat óf door vervolging en verdrukking, óf door misleiding. Hij is óf de brullende leeuw (1Pt5:8) óf de engel van het licht (2Ko11:14). In dit geval was er verdrukking, terwijl we in de tweede brief de misleiding tegenkomen (2Ts2:2). Paulus hoort via Timotheüs dat de gelovigen standhielden (3:6) en spoort hen aan te blijven in het spoor van het geloof. Daarbij voegt hij nog wat vermaningen toe en brengt hij een belangrijke openbaring aan het licht wat betreft de komst van de Heer (hoofdstuk 4).

Vers 1

Want u weet zelf, broeders, dat onze ingang bij u niet vergeefs is geweest;

De apostel kan met blijdschap hen 'broeders' noemen vanwege de ingang die hij en zijn metgezellen hadden bij deze gemeente (zie 1:9). Het Woord van het evangelie moet eerst ingang vinden in de harten van de toehoorders, voordat zij bij de gemeente gaan behoren. Vandaag vinden we weinig 'bekeringsen'. Men opent het hart maar moeizaam voor de Heer. Bij deze Thessalonicenzen

was het in ieder geval niet tevergeefs geweest; er was rijke en kostbare vrucht zichtbaar geworden in een zeer korte tijd.

Vers 2

maar hoewel wij tevoren hadden geleden en ons smaadheid was aangedaan in Filippi, zoals u weet, hebben wij vrijmoedigheid in onze God gehad om tot u onder veel strijd over het evangelie van God te spreken.

Het evangelie dat Paulus bracht was een totale veroordeling van de mens van nature. God heeft deze mens, ook al is deze nog zo moreel of godsdienstig bezig, onder het oordeel geplaatst. Dit was de oorzaak voor het lijden van Paulus en een ieder die deze boodschap bracht. In Filippi was er de confrontatie met de afgodendienaars, dus in feite met de geestelijke machten (Hd16:18-19). Deze zijn onttroond door Christus vandaar de vijandige reactie. Na deze heftige strijd spoorde de heilige Geest hen aan om met vrijmoedigheid over 'het evangelie van God' te spreken. Hierin waren zij levende voorbeeld van gelovigen die onder zware druk toch niet bezweken. Het evangelie van God is 'aangaande zijn Zoon'(Rm1:3) en dus predikte Paulus de Christus (Hd17:3) en die gekruisigd en opgestaan. In hem is Gods genade zichtbaar geworden voor deze wereld die onder het oordeel ligt. Deze vrijmoedigheid in God is het onverschrokken spreken over Hem in deze wereld vanwege een afhankelijke relatie met Hem waardoor er geen angst is voor gevolgen van je spreken. Altijd is er namelijk veel strijd als het gaat om de verkondiging van het evangelie, want de tegenstander doet er alles aan dit evangelie tegen te gaan. Hij haat de genade en zal er alles aan doen deze boodschap te frustreren.

Vers 3

Want onze vermaning was niet uit bedrog, noch uit onreinheid, noch met list.

De strijd bestaat ook hierin dat de prediker het woord van God zuiver brengt, zonder dit aan te passen aan de hoorders en de principes van de wereld door het bijv. aantrekkelijk te maken om zo geen tegenstand te kennen. Maar Paulus en de zijnen pleegden geen bedrog op die manier, hun bron was de Schrift (Hd17:3) en ze pasten hun boodschap niet aan. Ze durfden te vermanen en op

te roepen tot bekering. Maar vermaning is ook nodig voor de gelovigen om bij de Heer te blijven (Hd11:23). Het vermanen was ook niet uit onreinheid of met list. Ze zochten geen eer van mensen of hun geld. Hun motieven waren zuiver wat ook later in dit hoofdstuk duidelijk naar voren komt.

Vers 4

Maar zoals wij door God beproefd zijn bevonden dat ons het evangelie zou worden toevertrouwd, zo spreken wij, niet alsof wij mensen behagen, maar God die onze harten beproeft.

De omgang met God was het geheim van deze apostelen. Ze waren door God beproefd gevonden. Ze predikten niet uit eigen gezag of via aanstelling van mensen. Hun enige opdrachtgever was God. Pas als iemand beproefd is, kan hij werkelijke dienst uitoefenen.

Groet Apelles, de beproefde in Christus. Rm16:10

En wij hebben met hen onze broeder meegezonden, die wij in vele dingen dikwijls beproefd hebben, dat hij bereidwillig is, 1Ko8:22

Wat wordt er vandaag veel gesproken over God en het evangelie terwijl mensen worden behaagd. Het moet 'laagdrempelig' zijn en niet te confronterend. Men komt vaak niet verder dan 'God houdt van je' en 'je bent kostbaar in zijn ogen'. Ik woonde laatst een doopdienst bij en de preek ging over het 'volgen van Jezus'. Helaas hoorde ik niets over het gedoopt worden tot zijn dood (Rm6:4). Dit is het erkennen dat wij de dood verdienen, maar dat zijn dood ons redding heeft gebracht. Er werd wel veel gesproken, op een nogal populaire manier, over het geliefd zijn door God. Zo spraken de apostelen niet. Zij kwamen met een boodschap van bekering en oordeel en de genade van God. God beproeft de harten voordat Hij mensen roept en blijft de harten beproeven van hen die Hij uitzendt. Er mogen geen andere motieven zijn bij een prediker of iemand die het evangelie brengt dan wat de Heer wil dat hij zegt. Hoe meer trouw zo iemand aan de dag legt, hoe meer God hem kan toevertrouwen, maar praten wij mensen naar de mond, dan verloochenen wij onze Zender (zie Gl1:10).

Vers 5

Want wij waren nooit met vleierende taal bij u, zoals u weet, noch met een hebzuchtig voorwendsel; God is getuige!

Deze apostelen waren *nooit* op vleierende taal te betrappen! Ze spraken niet dat wat de natuurlijke mens graag hoort en ze wilden ook niet mensen voor zichzelf winnen.

O, laat ik voor niemand partijtrekken, en geen mens naar de mond praten! Want ik kan niemand naar de mond praten; meteen zou mijn Maker mij wegnemen. Jb32:21-22

Naast het voortdurend mensen behagen, wat we vandaag zien in theater, muziek, film etc. waarin het 'evangelie' wordt gebracht naar de mens, is er ook onvoorstelbaar veel geld mee gemoeid. Zogenaamde evangelisten zijn schatrijk door hun 'bediening' en bezitten honderden miljoenen. Ze vleien hun toehoorders waardoor ze honderden, zelfs duizenden aanhangers hebben.

En ik vermaan u, broeders, geeft acht op hen die tweedracht en aanleidingen tot vallen verwekken tegen de leer die u geleerd hebt, en onttrekt u aan hen. Want zulke mensen dienen niet onze Heer Christus, maar hun eigen buik; en door vleitaal en lofspraak bedriegen zij de harten van de argelozen. Rm16:17-18

Maar ook een hebzuchtig hart was Paulus onbekend. Hij was bereid zelf te werken voor zijn levensonderhoud om zo de jonge gemeente niet teveel te belasten (2:9). Hij roept God tot zijn getuige, zo zeker was hij van zijn zaak. Bedelbrieven of manipulatie op dit vlak komen helaas veel voor in de christenheid. Wat een voorbeeld is Paulus, ook voor 'werkers' van de Heer.

Vers 6

Ook zochten wij geen heerlijkheid van mensen, noch van u, noch van anderen, hoewel wij als apostelen van Christus u tot last hadden kunnen zijn;

Naast de vleitaal en hebzucht is er nog het gevaar om de heerlijkheid van mensen te zoeken. Dit is de eer die van mensen komt. Ook dit is een groot kwaad in de gemeente, door mensen op de voorgrond te plaatsen en te eren. Een dienstknecht van de Heer zoekt deze dingen niet.

Hoe kunt u geloven, u die eer van elkaar aanneemt en niet de eer zoekt die van de enige God komt? Jh5:44

De apostelen hadden eer van mensen kunnen zoeken, daar de mens van nature opkijkt tegen zij die namens de Heer bijzondere dingen doen of verkondigen. Kijk eens naar de verering van de Paus tegenwoordig! Hier zien we overigens dat Silvanus en Timotheüs ook apostelen worden genoemd, naast Paulus en de andere twaalf. Er waren meerdere apostelen die uitgezonden waren met een gezag van de Heer om het fundament van de gemeente te leggen (Ef2:20).

Vers 7

maar wij waren vriendelijk in uw midden, zoals een voedende moeder haar eigen kinderen koestert.

Paulus en de zijnen vormden een groot contrast met al deze zaken die vanuit de natuurlijke mens komen. Ze waren vol liefde als een voedende moeder, vriendelijk onder hen geweest. Vergelijk dit eens met de beschrijving van Saulus in Hd9:1-2 en we zien wat de genade van God kan doen in het leven van een mens. Deze mannen brachten niet alleen het evangelie in woord, maar ook in daad! Wordt hier de vergelijking met een moeder (eigenlijk 'voedster', dus een voedende moeder) gemaakt, in vs11 met een vader. Het woord 'koestert' is hetzelfde woord als voor de Heer Jezus wordt gebruikt in Ef5:29. De Heer koestert zijn gemeente, dus zijn uitgezonden dienstknechten ook. Zij hebben het 'denken' van Christus (1Ko2:16).

Vers 8

Zo wilden wij, in onze grote genegenheid voor u, u niet alleen graag het evangelie van God, maar ook onze eigen levens meedelen, omdat u ons lief geworden was.

Zoals een moeder haar kinderen liefheeft, voedt en koestert, zo gold dit voor deze drie mannen. In feite vertegenwoordigden zij hiermee God die Zelf ook als een moeder koestert (zie Hd13:18). Christus vergelijkt Zich ook met een koesterende moeder (zie Mt23:27). Ze brachten hen de 'melk' van het evangelie van God om hen te doen groeien in het geloof. Maar ze deelden hen

ook hun eigen levens mee. Zodra mensen het evangelie aannemen, mogen ze niet aan hun lot worden overgelaten, maar dienen ze in liefde te worden opgevangen en gevoed te worden. In ieder hoofdstuk van deze brief zien we als het ware de ontwikkeling van de geestelijke kinderen:

1. In hoofdstuk 1 geboren
2. In hoofdstuk 2 gevoed en opgevoed in het geloof
3. In hoofdstuk 3 leren staan in het geloof
4. In hoofdstuk 4 aanwijzingen voor de wandel in het geloof
5. In hoofdstuk 5 volwassenheid in het geloof en aan het werk

Vers 9

Want u herinnert zich, broeders, onze arbeid en onze moeite. Terwijl wij nacht en dag werkten om niemand van u een last op te leggen, hebben wij u het evangelie van God gepredikt.

Om deze kinderen in het geloof op te voeden, bespaarden zij zich weinig arbeid en moeite. Ze werkten nacht en dag, zodat de gemeenten werd vrijgesteld van de verantwoordelijkheid financieel zorg voor hen te dragen. Voor de derde keer vinden we hier de uitdrukking 'het evangelie van God'. Gelovigen dienen op te groeien in dit evangelie, die ons toont Wie God is zodat er groei is in de kennis van Hem (ko1:10; 2Pt3:18). Ze waren dus druk in arbeid, prediking en gebed (3:10, zie ook Hd20:31). Uit alles bleek dat deze mannen het geestelijke belang van deze gelovigen op het oog hadden en niet zichzelf. Het had grote indruk op hen gemaakt, vandaar dat Paulus hen dit in herinnering brengt.

Vers 10

U bent getuigen, alsook God, hoe heilig, rechtvaardig en onberispelijk wij ons onder u die gelooft, hebben gedragen.

De gemeente in Thessalonika was getuige geweest van wat Christus in deze mannen had bewerkt. De Christus die zij predikten, leefde zichtbaar in hen.

Het was niet een Persoon die zij predikte alleen in theorie, maar ook in de praktijk. Ze leefden heilig, gescheiden van deze wereld. Ze waren rechtvaardig en onberispelijk onder hen. Ze waren op niets te betrappen dat ook maar een beetje hun boodschap tegensprak. Hoe anders is het helaas vandaag! Velen hebben de mooiste woorden, maar leven in eerezucht, geldzucht en allerlei onreinheid. Als wat wij zeggen namens God, niet wordt gestaafd met leven uit God, heeft onze boodschap en ons getuigenis geen zin. Dit geldt niet alleen voor hen die prediken, maar voor alle gelovigen. Een ieder is geroepen om een getuige te zijn van de verheerlijkte Heer.

Vragen over 1 Thessalonicenzen 2:11-20

1. Wat is de belangrijkste opdracht blijkens vs12?
2. Worden met koninkrijk en heerlijkheid dezelfde dingen bedoeld in vs12?
3. Is zeggen dat Gods Woord in ons werkt hetzelfde als te zeggen dat de Heilige Geest in ons werkt? Zie vs13
4. Hoe wist Paulus dat de Joden God niet behaagde? Vs15
5. Als je vers 16 leest, hoe is er dan nog hoop voor Israël?

1 Thessalonicenzen 2:11-20

In deze brief vinden we zeer belangrijke principes die Paulus geeft voor het functioneren van de gemeente van God. Ze waren nog maar net tot geloof gekomen en Paulus grondvest hen daarom ook in de basis van het geloof. Dit was hard nodig, aangezien er grote vervolging en verdrukking was van hun eigen landgenoten (2:14). Maar ze stonden 'vast in de Heer' (3:8). Nu waren er in die tijd veel andere rondreizende predikers. Zo waren er farizeeën en Schriftgeleerden die zeer actief waren en probeerden heidenen tot het Jodendom te bekeren (zie Mt23:15).

Dan waren er nog de talrijke scholen van de Griekse wijsgeren die hun filosofie en wijsbegeerte uit te dragen. Al deze mensen probeerden Paulus en zijn metgezellen in een kwaad daglicht te stellen. Daarom laat Paulus in dit hoofdstuk de motieven en werkwijze zien van hem en zijn medewerkers om aan te tonen dat de enige en ware God aan het werk was geweest. Geen vleierij, eer- of geldzucht kenmerkt de ware dienstknecht van God.

Vandaag zijn er veel invloeden die ons proberen af te trekken van Gods woord, maar we moeten blijven bij dit woord om zo op te groeien tot zijn eer. Er is vandaag de Jodaïstische invloed, die uiterlijke zaken vanuit het Jodendom zoals sabbat wil invoeren. Er is de wijsheid van de zogenaamde wetenschap, die vele jongeren van het geloof afhoudt en er is de filosofie, die redeneert over het leven. Het is typerend hoe juist de brieven van Paulus ons wapenen tegen deze invloeden en hoe men daarom juist Paulus' brieven altijd zo aanvalt door te stellen dat veel zaken waarover hij schrijft 'cultuurgebonden' zijn.

Vers 11

U weet immers hoe wij, als een vader zijn eigen kinderen, ieder van u vermaanden en vertroostten,

Nadat Paulus de werkwijze van de zijnen had vergeleken met een moeder (vs7), zo vergelijkt hij deze hier met een vader. Zorg kenmerkt de moeder, vermaning de vader. Niet alleen deed Paulus beiden in de gemeente, hij deed dat ook met een ieder persoonlijk. Individuele nazorg is erg belangrijk voor hen die het woord onderwijzen. Paulus' vermaning zorgde ervoor dat zij die dreigden af te dwalen van het geloof, weer terug werden gebracht bij de gelovigen. In Hd20:31 lezen we dat Paulus drie jaar iedereen in de gemeente van Efeze nacht en dag heeft terechtgewezen. Hij vertroostte ook, want sommigen konden door al het lijden en de tegenslagen bij de pakken gaan neerzitten. Al deze vermaningen en vertroostingen gebeurden in een geest van liefde. We hebben dergelijke herders nodig vandaag de dag! Zien we niet dat we vandaag doorslaan naar óf de 'moederlijke' kant, waarbij alles met de mantel der liefde bedekt wordt, óf naar de vaderlijke kant, waardoor het te streng en harteloos kan worden.

Vers 12

en betuigden dat u zou wandelen God waardig, die u roept tot zijn eigen koninkrijk en heerlijkheid.

Het doel van alles was dat de gelovigen zouden wandelen 'God waardig', dus passend bij Hem. We lezen over wandelen waardig de roeping (Ef4:1), waardig de Heer (Ko1:10) en waardig het evangelie (Fp1:27). We lezen ook de volgende vermaningen:

Toen hij daar aankwam en de genade van God zag, verblijdde hij zich en vermaande allen met het voornemen van hun hart bij de Heer te blijven. Hd11:23

En toen de synagoge was uiteengegaan, volgden vele van de Joden en van de godsdienstige proselieten Paulus en Barnabas, die tot hen spraken en hen vermaanden bij de genade van God te blijven. Hd13:43

en versterkten de zielen van de discipelen, terwijl zij hen vermaanden in het geloof te blijven en dat wij door vele verdrukkingen het koninkrijk van God moeten binnengaan. Hd14:22

Het gevaar is voortdurend dat wij afdrijven (Hb2:1) van het geloof. Er is daarom vermaning nodig, en dat deed Paulus als een echte herder. God roept ons immers tot zijn eigen koninkrijk en heerlijkheid (zie ook 1Pt5:10). Deze hoge roeping vraagt van ons een leven dat daarmee in overeenstemming is. We zijn op weg naar Hem!

Vers 13

En daarom ook danken wij God onophoudelijk, dat u, toen u van ons het woord van de prediking van God hebt ontvangen, het hebt aangenomen niet als een woord van mensen, maar, zoals het waarlijk is, als Gods woord, dat ook werkt in u die gelooft.

Het woord dat Paulus predikte, was het woord van God. Hij riep via dat woord de zijnen die Hij ook heeft geroepen (Rm8:30), en die Hij nu roept tot zijn eigen heerlijkheid. De gelovigen moeten blijven staan op dit woord en erin geworteld raken. Hun oor moest niet neigen naar andere stemmen, maar alleen naar dit woord van God dat vast en betrouwbaar is. Het is niet een woord van mensen, maar van God! Dit woord werkt in ons, wat hetzelfde is als te zeggen dat Gods Geest in ons werkt, want het woord en de Geest gaan altijd samen. Door het geloof groeien wij als wij bouwen op dit woord, wat de waarheid is. Geloof vindt zijn rust en fundament op feiten die via dit woord worden geopenbaard. Maar het is de Heilige Geest die dit woord aan onze harten bevestigd als wij dit woord in geloof aanvaarden.

Vers 14

Want u, broeders, bent navolgers geworden van de gemeenten van God die in Judea zijn in Christus Jezus, omdat ook u van uw eigen landgenoten hetzelfde hebt geleden zoals ook zij van de Joden,

Door actief te geloven in het woord dat werd gepredikt, werden de gelovigen navolgers van de gemeenten van God in Judea. Zij werden immers net zo vervolgd als deze broeders en zusters. Het geloof verbindt ons met een, door deze wereld verworpen Mens. We zijn 'in Christus Jezus'. Deze belijdenis zal voor vervolging zorgen, zoals de gemeente in Thessalonika had ervaren.

En ook allen die godvruchtig willen leven in Christus Jezus zullen vervolgd worden. 2Tm3:12

Leden de Joodse gelovigen van hun eigen landgenoten, zo ook de Thessalonicenzen van de hunne. Als wij voor de Heer Jezus uitkomen, zal voor ons hetzelfde gelden. Onze 'landgenoten' zijn vaak onze naaste familie.

Vers 15

die zowel de Heer Jezus als de profeten gedood en ons verdreven hebben. Ook behagen zij God niet en zijn tegen alle mensen,

De Joden hebben vanaf het begin voor een enorme weerstand gezorgd op het evangelie, wat we ook in het boek Handelingen lezen (o.a. 14:2; 17:5,13). Nadat zij de profeten hadden gedood in Oudtestamentische tijden (Mt23:35), doodden zij ook de Heer Jezus. Vanuit hun verantwoordelijkheid bezien doodden zij Hem, maar tegelijk gaf Hij zijn leven over (Jh10:17-18) en was dit naar de raad en voorkennis van God (Hd2:23). Ze waren 'jaloers' zegt Hd17:5 omdat ze trots waren op hun bevoorrechte positie als volk van God. Religie kan een mens ertoe brengen oprecht te denken dat hij God behaagt (Jh16:20), terwijl dat in werkelijkheid precies andersom is.

Er is soms een weg die iemand recht schijnt, maar het einde ervan zijn wegen van de dood. Sp14:12

Door hun haat waren zij tegen alle mensen doordat zij de weg tot behoudenis bestreden waardoor mensen tot God konden komen, die zij zelf meenden te dienen.

Vers 16

terwijl zij ons verhinderen tot de volken te spreken opdat zij behouden worden; zodat zij altijd de maat van hun zonden vol maken. Maar de toorn is over hen gekomen tot het einde toe.

De apostelen ondervonden ook de tegenstand van de Joden en heel in het bijzonder Paulus. Hij werd vervolgd vanwege de prediking van het kruis, dat alle mensen onder het oordeel plaatst (Gl5:11). Ze wilden niet dat de volken over

God hoorden, want zij waren immers het volk van God. Door zich uiteindelijk te keren tegen de boodschappers van de verheerlijkte Heer, was de maat van hun zonde vol en was er geen bekering meer mogelijk voor het volk Israël. Hoewel God sommigen uit de Joden heeft geroepen door zijn genade, was er voor het geheel geen hoop meer. De toorn is over hen gekomen tot het einde toe. Dan zal er een grote verdrukking zijn, een 'tijd van benauwdheid voor Jakob' (Jr30:7) waarin God de zonden van dit volk aan hen zal bezoeken.

Want er zal dan een grote verdrukking zijn zoals er niet geweest is van het begin van de wereld af tot nu toe en er ook geenszins meer zal komen. Mt24:21

Heel Israël zal behouden worden (Rm11:26), dat is een overblijfsel uit alle twaalf stammen. Twintig jaar na het schrijven van deze brief werd de tempel verwoest in 70n.Chr. als een begin van dit oordeel wat de Heer ook heeft aangekondigd in Lk21.

Vers 17

Maar wij, broeders, die voor een korte tijd, wat het gezicht, niet wat het hart betreft, van u beroofd waren, hebben ons met groot verlangen des te overvloediger bijverd uw gezicht te zien.

De apostel Paulus en de zijnen waren altijd met hun hart verbonden aan de gemeenten die zij hadden gesticht. Afstand zorgde niet voor een verkoeling van de affectie. Ze wilden hen graag weer bezoeken om hen te versterken in het geloof. Bovendien zouden zij ook zelf geestelijk worden versterkt (zie Hn18:11-15). Zo worden wij het meest opgebouwd als wij elkaar zien en spreken. De gemeenschap met medegelovigen is enorm belangrijk, maar helaas wordt ook dit aspect aangevallen getuige de vele scheuringen en twisten.

Vers 18

Daarom hebben wij - ik, Paulus namelijk - een en andermaal tot u willen komen, en de satan heeft het ons verhinderd.

Paulus wilde graag naar hen toe komen en dit was een goed verlangen. Soms wordt de deur gesloten, in dit geval zat de satan erachter. We weten niet hoe

de weg gesloten werd, maar God heeft deze actie van de satan gebruikt om de brieven aan de Thessalonicenzen toe te voegen aan de canon van de Bijbel. God laat alle dingen meewerken ten goede (Rm8:28) en iedere tegenstand die wij ervaren wordt uiteindelijk door Hem toegelaten om er iets mooiers uit te halen (zie 1Pt1:6-7). Uiteindelijk zond Paulus Timotheüs (3:2). Vandaag is satan ook bezig het onderwijs van Paulus aan gemeenten te verhinderen, waardoor zij niet gegrondvest worden in de wegen van God en in zijn Zoon. Er zijn daarom 'Timotheüssen' nodig die de leer van Paulus helder en duidelijk aan de gelovigen leren.

Vers 19

Want wat is onze hoop of blijdschap of kroon van de roem? Bent u niet juist tegenover onze Heer Jezus bij zijn komst?

Paulus ziet naar wat er straks wordt geopenbaard, niet naar wat nu voor ogen is. Hij zou teleurgesteld moeten zijn als hij had gereageerd naar de zichtbare dingen, maar hij ziet op de onzichtbare (2Ko4:18). Hoewel er nu veel strijd is via de tegenstander, weet hij dat deze gelovigen uiteindelijk zijn kroon van de roem zijn (zie ook Fp4:1). In ieder hoofdstuk van deze brief spreekt hij over de komst van de Heer Jezus. Als Hij komt, zullen de gelovigen van Thessalonika tegenover de Heer onberispelijk staan (5:23) en zal blijken dat het werk van de apostelen zijn vrucht heeft afgeworpen. Er zal ook loon zijn voor een ieder die heeft volgehouden. Hoewel dit door zijn genade is, ontvangen we toch loon. Deze kronen zullen we weer aan zijn voeten werpen (Op4:10).

Zie, Ik kom spoedig, en mijn loon is bij Mij om een ieder te vergelden zoals zijn werk is. Op22:12

Dit loon zal zijn naar onze werken, de rechtvaardige daden van de heiligen (Op19:8).

Vers 20

U bent immers onze heerlijkheid en blijdschap.

Ook in de tegenwoordige tijd beschouwde Paulus hen als zijn blijdschap, en verheugde zich in hen.

Vragen over 1 Thessalonicenzen 3:1-10

1. Hoe zou Timotheüs hen hebben versterkt in het geloof? Zie vs2
2. Wat is het gevaar van 'wankelen' in vs2?
3. Hoe ervaar jij verdrukkingen? Zie vs3
4. Waartoe wil 'de verzoeker' ons verzoeken? Vs5
5. Wat betekent 'vaststaan in de Heer?' vs8

1 Thessalonicenzen 3:1-10

De gemeente in Thessalonika was nog maar net ontstaan door het werk van de apostel Paulus. Hij had het fundament gelegd van een gekruisigde en opgestane Christus (zie Hd17:3). Nu moesten de gelovigen zelf bouwen op dat fundament (zie 1Ko3:11). Er zou een ‘tempel’ moeten verrijzen die heilig (zie 1Ts4:3) zou moeten zijn zoals Christus dat is. Het werk van hun geloof, hun arbeid van de liefde en hun volharding van de hoop (1Ts1:3) waren prachtige materialen waarmee ze bouwden op het fundament. Maar de tegenstander zat niet stil en de vervolging was hevig. Paulus, hun geestelijke vader, maakte zich dan ook grote zorgen over hun standvastigheid. We vinden in dit hele gedeelte prachtige kenmerken van waar geestelijk herderschap. We hebben zulke herder nodig vandaag de dag.

Vers 1

Daarom, omdat wij het niet langer uithielden, hebben wij goed gevonden alleen in Athene achter te blijven

In Athene, waar Paulus verbleef na te zijn gevlucht uit Berea (Hd17:13-15), ontstond het idee om Timotheüs naar de Thessalonicenzen te sturen (vs2). Timotheüs en Silas, die een tijdje in Berea bleven, voegden zich later bij hem in Athene. Kennelijk konden zij wel veilig in Berea verblijven terwijl de Joden Paulus wilde doden. Maar in Athene gekomen hielden zij het niet langer uit in onzekerheid te blijven over het lot van de gemeente in Thessalonika. De satan verhinderde het dat Paulus persoonlijk kon komen (zie 2:18). De Geest van Christus zorgt er altijd voor dat we begaan zijn met het geestelijke lot van onze

broeders en zusters. Paulus is als een vader, die de zorg van zijn kinderen aan het hart gaat.

Vers 2

en zonden wij Timotheüs, onze broeder en Gods medearbeider in het evangelie van Christus, om u te versterken en te vermanen aangaande uw geloof;

Paulus en Silas (Silvanus) zonden dus Timotheüs naar de Thessalonicenzen. Hoewel hij jong was, had hij bewezen beproefd te zijn in het geloof (zie 1 Ko16:10, Fp2:20). Hij was geschikt om de gemeente verder te helpen in de herderlijke zorg van de Meester. De zorg had tot doel hen te 'versterken en te vermanen' in het geloof. Men moest leren bij de Heer, de genade en het geloof te blijven onder moeilijke omstandigheden. Bovendien blijkt dit geloof uit de werken:

En moge onze Heer Jezus Christus Zelf, en God onze Vader die ons heeft liefgehad en ons eeuwige vertroosting en goede hoop door genade heeft gegeven, uw harten vertroostten en u versterken in alle goed werk en woord. 2Ts2:16-17

Paulus vertrouwde deze taak aan deze jonge broeder toe. Hij was 'Gods medearbeider in het evangelie van Christus'. De heerlijkheden van Christus zijn het onderwerp van het evangelie.

Vers 3

opdat niemand wankelt in deze verdrukkingen. (Want zelf weet u dat wij daartoe bestemd zijn;

Het grote doel van herderlijke zorg is dat gelovigen blijven zien, door het geloof, op de Heer Jezus. Hij heeft gezegd:

In de wereld hebt u verdrukking, maar hebt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen. Jh16:33

Deze pas bekeerde gelovigen hadden in drie sabbatten al geleerd van Paulus dat hen verdrukkingen te wachten stonden (zie ook Hd14:22). Ze wisten al dat

ze daarvoor bestemd waren. Helaas is er vandaag veel welvaartsevangelie, dat geen evangelie is. Men leert pas bekeerden dat God hen een gelukkig leven wil geven in deze wereld vol materiele en lichamelijk voorspoed. Een voorbeeld van een dergelijke leraar is Joseph Prince uit Singapore. Het christendom kent veel blijdschap en vreugde, maar dat alles is in en door het geloof in de Heer, niet door de omstandigheden. Zodra gelovigen verkeerd worden onderwezen over deze dingen, zal hun geloof spoedig wankelen, maar als er gezond onderwijs is, zoals Paulus dat had gegeven in Thessalonika, dan blijven de gelovigen staan ondanks verdrukkingen. Maar het zenden van Timotheüs bewijst dat er een constant herinneren moet plaatsvinden, zoals ook Petrus schrijft in zijn 2^e brief (o.a. 1:12,15). In 1Pt4:12-13 schrijft hij:

Geliefden, laat de vuurgloed in uw midden die tot uw beproeving dient, u niet bevreemden alsof u iets vreemds overkwam; maar naarmate u deel hebt aan het lijden van Christus, verblijdt u, opdat u zich ook verblijdt met vreugdegejuich bij de openbaring van zijn heerlijkheid.

Vers 4

immers, toen wij bij u waren, zeiden wij u van tevoren dat wij verdrukt zouden worden, zoals het ook is gebeurd, en u weet het.)

Zoals we weten uit Hd17 waren Paulus, Silvanus en Timotheüs maar kort in Thessalonika. Toch hadden zij in deze korte tijd hen onderwezen over de komst van de antichrist (zie 2Ts2), de komst van de Heer (1Ts5:2: 'u weet zelf') en over de verdrukkingen die christenen staan te wachten in deze wereld die vijandig is naar Christus. De haat tegenover Paulus richtte zich ook op de net ontstane gemeente. Maar zoals zij Christus hebben gehaat, zo zullen zij ook zijn discipelen haten.

Vers 5

Daarom ook heb ik, omdat ik het niet langer uithield, hem gezonden om van uw geloof te weten, of de verzoeker u misschien ook verzocht had en onze arbeid vergeefs was geworden.

Paulus wist dat achter al deze verdrukking de verzoeker, dat is de satan zat:

En de verzoeker kwam en zei tot Hem: Als U Gods Zoon bent, zeg dan dat deze stenen broden moeten worden. Mt4:3

De satan 'gebruikt' omstandigheden om ons te verzoeken het geloof op te geven en 'God vaarwel te zeggen' (Jb2:9). De hevige verdrukkingen waren afkomstig van hem om hen tegen God op te zetten, maar God stond ze toe, zodat we beter kunnen zeggen dat ze van Hem afkomstig zijn! Dezelfde omstandigheden gebruikt God namelijk om ons geloof sterker te maken (1Pt1:7; Jk1:2-4). Hij kan ons ook bewaren voor verkeerde dingen door de beproevingen (2Ko12:7-10; Hb12:5-11; Op3:19). Het was het verlangen van de herder Paulus om te weten of de gelovigen stand hadden gehouden in de verdrukkingen. Hun arbeid was erop gericht geweest hen hierop voor te bereiden. Maar hadden ze verflauwd in het geloof en hun goede werken nagelaten, dan had de satan voordeel op hen behaald.

Vers 6

Maar nu is Timotheüs van u tot ons gekomen en heeft ons de blijde boodschap gebracht van uw geloof en uw liefde, en dat u ons altijd in goede herinnering houdt en verlangt ons te zien, zoals ook wij u.

Paulus, die inmiddels Athene had verlaten vanwege de houding van de mensen daar, was verkwikt en vol blijdschap toen hij in Korinthe hoorde van Timotheüs dat de gelogen hadden standgehouden. Er was nog steeds geloof en liefde (de hoop wordt vreemd genoeg niet genoemd, wellicht vanwege hun verslapping daarin, zie 4:14v.). Bovendien hadden ze Paulus en de zijnen in herinnering gehouden, zoals wij de woorden van de apostelen in herinnering moeten houden:

Maar u, geliefden, denkt terug aan de woorden die tevoren zijn gesproken door de apostelen van onze Heer Jezus Christus, Jd:17

Waar is het grote verlangen de woorden van de apostelen en met name die van Paulus te 'zien'? Zijn leer is van onschatbare waarde voor de gemeente vandaag en het is ook zijn leer die op vele plaatsen wordt losgelaten.

Vers 7

Daarom, broeders, zijn wij in al onze nood en verdrukking over u vertroost door uw geloof;

Naast de Heer waarop we mogen zien en naast het feit dat Hij onze Hogepriester is, vinden wij ook troost in het geloof van elkaar. Juist in moeilijke omstandigheden is het goed elkaar te vertroosten en te versterken door het geloof. Paulus had dit nodig (hij ondervond inmiddels ook weer vervolging in Korinthe) en wij dus zeker ook. Zien dat mensen hun vreugde vinden in de Heer Jezus werkt enorm stimulerend voor ons eigen geloofsleven.

Vers 8

want nu leven wij, als u vaststaat in de Heer.

Volharding in het geloof is hetzelfde als 'vaststaan in de Heer', op Hem blijven zien (Hb12:20). Het 'vaststaan in de Heer' had Paulus ook aan de Filippenzen geschreven (4:1). Dit te weten van de Thessalonicenzen was voor de apostelen 'leven'. Dit kenmerkt tevens de ware geestelijke houding van iedere ware herder die God heeft aangesteld in de gemeente. Hadden wij van zulke broeders er maar meer! Maar de gelovigen moesten blijven vaststaan in de Heer, vandaar dat Paulus schrijft 'als'. Velen struikelen op de weg van het geloof en lijden schipbreuk (1Tm1:19). Als we niet op eigen kracht vertrouwen ('wie meent te staan', 1Ko10:12), maar het van de Heer verwacht, zal staande gehouden worden door Hem.

En hij zal staande gehouden worden, want de Heer is machtig hem staande te houden... Rm14:4b

Vaststaan in de Heer houdt van onze kant in de volledige wapenrusting van God opnemen (zie Ef6:10v.). Praktische wandel en zuivere leer zijn de evenwichtige middelen hiervoor.

Vers 9

Want welke dank kunnen wij God voor u vergelden, wegens al de blijdschap, waarmee wij ons om u verblijden voor onze God?

De dank van Paulus en de blijdschap waren beiden ‘voor God’. Zijn hele leven was een open boek voor Hem (2Ko5:11). Hij had een rein hart, een goed geweten en een ongeveinsd geloof (1Tm1:5). Hij dankte God vanwege de omstandigheden van de Thessalonicenzen vanwege de blijdschap die dit in zijn hart veroorzaakte. Een ware herder is verblijd met de geestelijke voortgang van de gemeente. Dit komt vanwege de liefde van God, die in zijn leven zichtbaar wordt en waarvan staat geschreven:

Ze (...) verblijdt zich niet over de ongerechtigheid, maar verblijdt zich met de waarheid; alles verdraagt zij, alles gelooft zij, alles hoopt zij, alles verduurt zij. 1Ko13:6-7

Vers 10

terwijl wij nacht en dag zeer overvloedig bidden dat wij uw gezicht mogen zien en voltooiën wat aan uw geloof ontbreekt.

Paulus was ook een biddende herder. Zijn gebed was ‘nacht en dag’, terwijl het ‘zeer overvloedig’ was. Het was een smekend bidden om verhoring (zie Ef6:18; 1Tm2:1), in de Heilige Geest, naar de wil van de Heer (1Jh5:14). De satan verhinderde dit gebed in eerste instantie, maar ongeveer vijf jaar later bezocht Paulus hen alsnog (Hd20:4). Het hoofddoel van het gebed, en dat is naar de wil van God, is dat hij wilde ‘voltooiën wat aan uw geloof ontbreekt’. Het aanvullende onderwijs en de inzettingen die hoorde bij het leven met de Heer moesten nog verder worden uitgediept.

Daarom, broeders, staat vast en houdt de inzettingen die u geleerd zijn, hetzij door ons woord, hetzij door onze brief. 2Ts2:15. Zie ook 3:4

Vragen over 1 Thessalonicenzen 3:11-4:8

1. Is het onberispelijk zijn in heiligheid nu wel of niet een zekerheid bij de komst van de Heer? Zie 3:13
2. Met wie komt de Heer? Zie vs13. Zijn dat gelovigen of engelen of beide?
3. Wat houden de 'bevelen' in uit vs2?
4. Wat wordt er bedoeld met 'zijn eigen vat' in vs4
5. Kan een gelovige onder de wraak van de Heer komen? Zie vs6

1 Thessalonicenzen 3:11-4:8

We vinden in deze brief de basisvoorwaarden voor een gezonde jonge gemeente. Omdat de Thessalonicenzen tijdens het schrijven van deze brief nog maar net tot geloof waren gekomen, kunnen wij leren aan welke voorwaarden een gemeente moet voldoen die net is ontstaan. Ook gelden deze voorwaarden, die Paulus hen voorhoudt, voor het leven van iedere pasbekeerde. We vinden in deze brief dus niets over de hoge positie van een gelovige of over het geheimenis van God, maar praktische vermaningen en aansporingen om zo te leven dat er een getuigenis van uitgaat naar de omgeving. Bovendien wijst Paulus op zaken die een gevaar vormen voor hen die net tot het geloof zijn gekomen. Onder andere het omgaan met lijden en verdrukking baarde Paulus zorgen. Hij wil als een echte herder hen bezoeken om hen verder te leiden in de gezonde leer, blij als hij is te horen dat ze niet zijn bezweken onder de pogingen van de verzoeker (3:5) hen te beroven van de liefde van de Vader.

Vers 11

Maar onze God en Vader Zelf en onze Heer Jezus Christus moge onze weg tot u banen!

In dit vers zien we duidelijk hoe God de Vader en de Heer Jezus één in wezen zijn. Paulus zegt namelijk niet 'mogen' in het meervoud, maar 'moge' in het enkelvoud. We zien dit bijv. ook in Mt28:19:

Gaat dan heen, maakt alle volken tot discipelen, hen dopend tot de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest en hen lerend te bewaren alles wat Ik u heb geboden.

Hier wordt niet 'in de namen' gezegd, wat men zou verwachten bij het noemen van drie Personen, maar 'naam'. Er zijn drie Personen in de godheid, maar zij zijn één in wezen. Ze staan op hetzelfde niveau en handelen volkomen in overeenstemming met elkaar. Vandaag wordt deze waarheid van de 'drie-eenheid' aangevallen en ondermijnd. Er wordt gezegd dat deze term 'drie-eenheid' niet in de Bijbel voorkomt, wat op zichzelf klopt. Maar het wezen van de uitdrukking komt wel meerdere malen voor. In dit vers zien we tevens het vertrouwen van Paulus op God. Alles hangt wat hem betreft af van de wil van God. Zowel de Vader, die ons liefheeft (Jh16:27) alsook de Heer Jezus Christus, die in de troon van regering van de Vader is (Op3:21) handelen samen om de weg te effenen voor onze dienst aan Hem. Dit is de basis van de vrede die ons leven zou moeten kenmerken.

Vers 12

Maar u moge de Heer doen toenemen en overvloedig zijn in de liefde tot elkaar en tot allen, zoals ook wij tot u;

Paulus gaat meteen over op de praktijk: er moet liefde zichtbaar zijn in deze jonge gemeente, zoals Paulus en de zijnen liefde voor deze gemeente hadden. Deze was al aanwezig (1:3), maar in goddelijke genade is er altijd ruimte voor meer. We zijn nooit 'gearriveerd' als het gaat om de vrucht van de Geest. Er is vandaag een leer die zegt dat we door de doop met de Geest in één klap 'gearriveerd' zijn. Maar dit is niet Bijbels. Liefde moet toenemen zodat het overvloedig aanwezig is. De liefde die wij hebben tot elkaar en tot allen is de 'thermometer' die laat zien hoeveel liefde we hebben voor God. De liefde van God die in onze harten is uitgestort door de Heilige Geest (Rm5:5), en de liefde tot God wordt zichtbaar in de liefde tot anderen.

Geliefden, laten wij elkaar liefhebben, want de liefde is uit God; en ieder die liefheeft, is uit God geboren en kent God. 1Jh4:7

God is liefde (1Jh4:8,16) en zijn kinderen moeten worden gekenmerkt door deze natuur. God is licht (1Jh1:5) en zijn kinderen moeten gekenmerkt worden door heiligheid, zoals het volgende vers laat zien. Eerst is er liefde tot God en de

waarheid, vervolgens is er heiliging, afscheiding van het kwaad en gehechtheid aan het goede.

Vers 13a

opdat Hij uw harten versterkt om onberispelijk te zijn in heiligheid voor onze God en Vader

Onze harten worden versterkt als er liefde aanwezig is die uit de juiste bron komt: de kennis van God. Zijn liefde versterkt onze harten en doet ons meer en meer onberispelijk zijn. We zullen verderop lezen dat wij ons moeten onthouden van iedere vorm van kwaad (5:22). Dit is onberispelijk zijn. Het is niet volmaakt of foutloos of zondeloos leven, maar gescheiden zijn van het kwaad in deze wereld en toegewijd zijn aan onze God en Vader, naar de norm die hij heeft gesteld in zijn Zoon, terwijl onze harten 'rein' zijn jegens Hem omdat we open en zuiver naar Hem toe zijn.

Vers 13b

bij de komst van onze Heer Jezus met al zijn heiligen. Amen.

Paulus spreekt vaak over ons gedrag m.b.t. de komst van de Heer Jezus. Als hij komt met 'al zijn heiligen' bedoelt hij hier zijn verschijning in heerlijkheid en majesteit. De gemeente is dan met Hem en deze wordt getoond aan de wereld.

...wanneer Hij komt om op die dag verheerlijkt te worden in zijn heiligen en bewonderd te worden in allen die hebben geloofd. 2Ts1:10

Deze periode wordt ook wel de 'dag van Christus' genoemd (Fp1:6) of 'de dag van de Heer Jezus' (1Ko5:5, 2Ko1:14). Paulus' verlangen is het dat de gelovigen 'onberispelijk' of 'onstraffelijk' (zie 1Ko1:8) zijn bij deze komst. Daar zijn wij onberispelijk en volmaakt, maar dat moet ons dus nu ook al kenmerken! Is dat niet zo, dan is het maar de vraag of wij er straks bij zullen zijn. Voor de duidelijkheid: Alleen geloof in de Heer brengt ons daar. De praktijk bewijst of wij wel of niet werkelijk leven uit Hem hebben ontvangen. Paulus plaatst altijd de verantwoordelijkheid van de gelovige en de genade van God naast elkaar.

Zijn genade plaatst ons in een wereld die gekenmerkt wordt door licht en liefde. Als wij daarin leven zal de 'overgang' naar de hemel niet erg groot zijn.

Hoofdstuk 4 Vers 1

Overigens nu, broeders, vragen en vermanen wij u in de Heer Jezus Christus, dat, zoals u van ons hebt ontvangen hoe u moet wandelen en God behagen, zoals u ook wandelt, u daarin nog meer zult toenemen.

De begrippen 'heiligheid', 'liefde' en 'komst' worden in het komende hoofdstuk nog eens uitgediept. We zien dat de verzen 1-8 gaan over heiligheid, 9-12 over liefde en 13-18 over de komst van de Heer. Paulus en de zijnen vermanen ons met apostolisch gezag 'in de Heer Jezus' hoe we moeten wandelen. We zijn geroepen om God te behagen in ons praktische leven en ook hier lezen we weer dat daarin een toename zou moeten zijn. Er kan en mag nooit een bepaalde tevredenheid zijn over ons leven met God. Ik bedoel niet zelfverwijt, maar een verlangen steeds meer te gaan lijken op Christus. Dit is een groeiproces dat ons hele leven doorgaat.

Vers 2

Want u weet welke bevelen wij u hebben gegeven door de Heer Jezus.

Voor deze jonge gemeente golden de bevelen van de apostelen. Zij hadden deze gekregen van de Heer Jezus zodat het eigenlijk zijn bevelen zijn. Wij als christenen staan weliswaar niet onder de wet, maar wel onder de bevelen, of de geboden van Christus (Jh14:21). Onder de wet ontvingen mensen geboden (zonder kracht of motief) die hun positie voor God bepaalden. Onder de genade is onze positie in Christus verzekerd, maar zijn de bevelen van Christus leidend in het vormen van ons bestaan in zijn koninkrijk. De gelovigen in Thessalonika waren nog geestelijke baby's en hoewel er een geweldige vrucht al in hen te zien was, loerden er nog veel gevaren. Eén ervan was de hoererij, waarover in de volgende verzen meer. Om ons leven rein te houden is het van groot belang met het woord van God bezig te zijn.

Waarmede zal de jongeling zijn pad rein bewaren? Als hij dat houdt naar uw woord. Ps119:9

‘Jongeling’ slaat ook op de jonge gelovige, hoe oud deze in natuurlijke leeftijd ook is.

Vers 3

Want dit is de wil van God: uw heiliging, dat u zich onthoudt van de hoererijs;

We lezen hier overduidelijk wat in de eerste plaats de wil van God is voor ons leven. Het is dat we heilig leven. Hij wil niet dat we rijk zijn, of gezond, maar allereerst heilig. De rest is daaraan ondergeschikt. ‘Heiliging’ is het gescheiden zijn van kwaad en het afgezonderd zijn voor God. Hier is het kwaad ‘hoererijs’. Dit is het Griekse woord ‘porneia’ waar wij het woord ‘porno’ van kennen. Het duidt op ongeoorloofde seksuele omgang, van zowel voor als tijdens het huwelijk. Seks behoort alleen beleefd te worden binnen het huwelijk tussen een man en een vrouw. Iedere film, reclame of tijdschrift waarin hoererijs wordt goedgepraat, moeten wij vermijden. We behoren de hoererijs te ontvluchten (1Ko6:18). In onze Westerse cultuur is dit al heel lastig, aangezien we worden overspoeld met onheilige beelden en gedachten. In Thessalonika leefden de gelovigen ook in een dergelijke omgeving zodat het gevaar terug te vallen bleef bestaan.

Vers 4

dat ieder van u zijn eigen vat weet te bezitten in heiliging en eerbaarheid

Het woord voor ‘vat’ kan slaan op ons lichaam (2Ko4:7), maar ook op de vrouw in het huwelijk (1Pt3:7). Het eigen lichaam en de vrouw binnen het huwelijk moeten ‘in heiliging en eerbaarheid’ worden behandeld. Dit is mogelijk door seksualiteit te beleven binnen de kaders van het woord van God. Ook zelfbevrediging onteert het lichaam vanwege de ik-gerichtheid. Als men op deze manier seksualiteit beleefd, zal de eigen vrouw of man later gebruikt worden voor het eigen gerief. Het bestrijkt ook het gedachteleven, want er zijn binnen de christenheid mannen die ‘overspelige ogen’ (2Pt2:14) hebben, altijd op zoek naar een vrouw om hoererijs mee te bedrijven.

Vers 5

(niet in begerige hartstocht, zoals de volken die God niet kennen)

De wereld gebruikt seksualiteit voor de eigen lusten, in begerige hartstocht. Het is puur zelfgericht. De vrouw wordt als lustobject gebruikt. Wat betreft seksualiteit is ons land een moreel moeras, maar helaas geldt dit ook voor vele levens van hen die zich christenen noemen.

Vers 6

en dat men zijn broeder geen onrecht aandoet en hem bedriegt in die zaak; want de Heer is een wreker van dit alles, zoals wij u ook vroeger gezegd en ernstig betuigd hebben.

Naast het eigen lichaam en de eigen vrouw wordt hier 'zijn broeder' toegevoegd. Het gaat hier over de vreselijke zonde van overspel met de vrouw van een broeder. 'Die zaak' is de seksualiteit zoals God het heeft bedoeld. Men kan zich een christen noemen, maar de Heer zal iedere vorm van overspel en hoererij wreken. Ook dit behoorde tot het eerste onderwijs van Paulus aan deze gemeente.

Wie met een vrouw overspel pleegt, is zonder verstand. Wie dat doet, richt zijn ziel te gronde. Plaag en schande zal hij vinden en zijn smaad zal niet uitgewist worden, want jaloesheid is de woede van een man en hij zal geen medelijden hebben op de dag van de wraak. Hij zal geen enkel losgeld aannemen, en er niet in bewilligen, al vergroot men het geschenk. Sp6:32-35

Laten mannen er grote ernst mee nemen waar ze naar kijken, vooral op het internet. Hoererij is ook het kijken naar onreine beelden en de fantasie de vrije loop laten.

Vers 7

Want God heeft ons niet geroepen tot onreinheid, maar in heiliging.

De gemeente is geroepen tot gelijkvormigheid aan de Heer Jezus. Zoals Hij heilig is, afgezonderd van de zonde, zo behoort de gelovige ook te zijn.

'Heiliging' wil zeggen: op dezelfde manier afgezonderd zijn van kwaad en toegewijd aan God zoals Christus dat nu als verheerlijkte Mens is. We behoren te wandelen 'waardig onze roeping' (Ef4:1).

Vers 8

Daarom, wie dit veracht, veracht niet een mens, maar God, die u ook zijn Heilige Geest heeft gegeven.

Sommigen binnen de christenheid verachten deze woorden en pleiten voor huwelijken en relaties tussen gelovigen van hetzelfde geslacht. Sommigen noemen zelfbevrediging normaal, sommigen maken geen enkel probleem van hertrouwen. Over dit laatste punt denk ik dat als er overspel is geweest, dit is toegestaan, maar anderen vinden hertrouwen te allen tijde niet toegestaan. Bedenk dat we te maken hebben met God en zijn heilige (!) Geest woont in ons.

Vragen over 1 Thessalonicenzen 4:10-18

1. Wat bedoelt Paulus ermee dat ze 'door God onderwezen' zijn? Zie vers 9
2. Wat betekent het 'van niemand iets nodig te hebben'? vers 12
3. Over welk moment gaat het in vs14?
4. Wie zijn de doden in Christus? Vs16?
5. Zo zullen wij altijd met de Heer wezen, vs17. Is dat in de hemel of op de aarde?

1 Thessalonicenzen 4:9-18

Zoals we de vorige avonden hebben geleerd, bevat deze brief voornamelijk de basiselementen voor een gezond christelijk leven. De gemeente in Thessalonika was namelijk een jonge gemeente, ontstaan door het werk van Paulus en Silas in circa drie weken tijd (Hd17:2-3). Nadat Paulus als evangelist hen Christus had verkondigd, toont hij in deze brief zijn hart als een herder en leraar (het complete woord van God hadden zij immers nog niet) voor de kudde, door hen bij Christus te blijven brengen. Het zijn immers de 'bevelen' van Christus (4:2, 11, 2Ts3:6).

Bij het leven als gelovige horen de geboden van Christus die wij als een diep verlangen wensen te volbrengen. In 2Ts2:15 en in 1Ko11:2 wordt er over 'inzettingen' gesproken. God wil namelijk onze heiliging, dat we niet meegaan met de gewoonten van de wereld (4:3). We zijn immers geroepen met een heilige roeping (1Ts4:9; 2Tm1:9). Een gelovige zal dan ook 'jagen naar de heiliging' (Hb12:14). Het begin van dit hoofdstuk behandelt heel specifiek de inzettingen m.b.t. het huwelijk en seksuele reinheid. In het boek Spreuken wordt uitgebreid gewaarschuwd voor de vreemde en verleidelijke vrouw (Sp5:3v). In 4:9 gaat het over de broederliefde, het grote kenmerk van de christelijke gemeente, waarin we worden opgeroepen nog meer toe te nemen.

Vers 9

Wat nu de broederliefde betreft, hierover hebt u niet nodig dat wij u schrijven; want zelf bent u door God onderwezen om elkaar lief te hebben;

Deze jonge gemeente had het niet nodig dat ze werden onderwezen over de broederliefde. Deze liefde was het bewijs dat zij discipelen van de Heer Jezus waren.

Hieraan zullen allen weten dat u mijn discipelen bent, als u liefde onder elkaar hebt. Jh13:35

We zien dat hun liefde onderling kwam door het onderwijs dat van God kwam. Als wij de gezonde leer kennen dan weten wij wat we elkaar moeten liefhebben door de nieuwe natuur die in ons is. De andere broeder of zuster hoort bij de familie van God, we zijn nu leden van elkaar. Eerst is er onderwijs, dan gedrag. Helaas is deze onderlinge liefde vandaag ver te zoeken in veel gemeenten zodat deze Thessalonicenzen ons beschaamd doen staan.

Vers 10

want u doet dan ook jegens alle broeders in heel Macedonië. Maar wij vermanen u, broeders, daarin nog overvloediger te zijn

En dit gebod hebben wij van Hem: dat wie God liefheeft, ook zijn broeder moet liefhebben. 1Jh4:21

Na de waarheid behandelt Paulus de liefde. God is licht (1Jh1:5) en Hij is liefde (1Jh4:8,16). De waarheid staat vrijwel altijd voorop. Wij moeten de waarheid in liefde uitleven (zie Ef4:15). De wereld heeft het wel veel over de liefde, maar niet over de waarheid. De liefde in waarheid onderling is het grote bewijs dat mensen deel hebben aan de goddelijke natuur. Deze liefde uit zich in daden van mededeelzaamheid en opoffering daar waar nodig. Paulus roemt de liefde van deze gemeente en moedigt hen tegelijkertijd aan hierin nog meer toe te nemen. We zijn namelijk nooit op deze aarde op het niveau van de Heer Jezus, hoewel we daar wel steeds meer naartoe groeien. De gemeente in Thessalonika gaven blij van hun liefde met alle gelovigen in heel Macedonië en Achaje, door hen ook te gedenken in de financiële en materiele nood in Jeruzalem (Rm15:16).

Vers 11

en er een eer in te stellen rustig te zijn en uw eigen zaken te behartigen en met uw eigen handen te werken, zoals wij u hebben bevolen,

Het is van het grootste belang om nuchter en bezonnen te blijven in ons leven als gelovigen. De Thessalonicenzen hadden misschien gedacht dat ze nu hun dagelijkse werk moesten opgeven om de Heer te gaan dienen. Deze zou toch trouwens spoedig komen dus waarom nog het dagelijkse werk opnemen? Paulus gaat in tegen deze gedachte en vermaant hen rustig te zijn en ook dat ieder zijn eigen verantwoordelijkheid opneemt in het werken. Ook dit was mondeling bevolen door de apostelen toen deze bij hen waren. Hierin was Paulus overigens zelf het voorbeeld geweest (2:9,10). Sommigen wilden niet luisteren en weigerden te werken, waar Paulus in de tweede brief verder op ingaat (3:6-15).

Vers 12

opdat u betamelijk wandelt tegenover hen die buiten zijn en van niemand iets nodig hebt.

Het getuigenis naar hen 'die buiten zijn', de ongelovigen (zie ook 1Ko5:12-13). 'Binnen', in het huis van God, de gemeente, zijn de gelovigen. Paulus benadrukt ook elders het grote belang van ons gedrag ten opzichte van de ongelovigen:

Wandelt in wijsheid tegenover hen die buiten zijn, terwijl u de geschikte gelegenheid ten volle uitbuit. Ko4:5

De ongelovigen letten op ons. Zodra wij belijden de waarheid te hebben gevonden, wordt op ons gelet. In het verband van deze brief lijkt het erop dat sommige gelovigen, door niet te werken, hun hand ophielden naar anderen voor inkomsten.

Vers 13

Maar wij willen niet dat u onwetend bent, broeders, wat betreft hen die ontslapen, opdat u niet bedroefd bent, zoals ook de overigen die geen hoop hebben.

Er begint nu een nieuw onderwerp en wel over de (weder)komst van de Heer Jezus. De gelovigen in Thessalonika waren onwetend over een aantal zaken die betrekking hebben op deze komst. Allereerst wat betreft 'hen die ontslapen'. Ze hadden verwacht dat de Heer zou komen tijdens het leven van alle gelovigen in de gemeente. Maar nu sommigen waren ontslapen, vroegen zij zich af wat er met hen zou gebeuren als de Heer zou komen om de levenden met Zich mee te voeren in de lucht. Ze wisten wel dat de ontslapen zouden opstaan 'op de laatste dag' (Jh6:40), maar ze waren bezorgd over hun deel bij de komst van de Heer. Ze waren er bedroefd door geworden, wat een kenmerk is van broederliefde. Maar droefheid bij de dood hoort alleen bij hen die geen hoop hebben, die menen dat met de dood alles over en uit is.

Vers 14

Want als wij geloven dat Jezus is gestorven en opgestaan, evenzeer zal God ook de door Jezus ontslapenen met Hem brengen.

Wat nu volgt is niet alleen erg bijzonder, maar is ook een zeer grote troost en verwachting geweest voor talloze gelovigen. Het feit dat de Heer Jezus als onze Voorloper is gestorven en opgestaan uit de dood, is voor ons een garantie dat alle gelovige doden, zij die 'door Jezus ontslapen' zijn, zullen meekomen met Christus als Hij zichtbaar uit de hemel zal komen naar deze aarde. God brengt hen met Hem mee. Hij zal verschijnen met 'al zijn heiligen' (3:13) in wie Hij verheerlijkt zal worden en Hij zal bewonderd worden in allen die hebben geloofd (2Ts1:10). Dit moment wordt ook wel het teken (Mt24:30) of de komst van de Zoon des mensen genoemd in Mt25:31.

Vers 15

(Want dit zeggen wij u door het woord van de Heer, dat wij, levenden die overblijven tot de komst van de Heer, de ontslapenen geenszins zullen voorgaan.

Het gedeelte dat nu volgt, t/m vs18, staat tussen ronde haken, als een tussenzin. Er volgt hier een woord van de Heer, een nieuwe openbaring. Dit is iets dat Paulus en de zijnen door directe openbaring van de Heer Jezus ontvangen hadden. De levenden (en Paulus denkt er zelf bij te zullen zijn gezien het gebruik van 'wij') die er op de aarde zullen zijn op het moment dat de Heer terugkomt, zullen niet met Hem meegaan *voordat* de ontslapenen met Hem meegaan. De 'komst' van de Heer is in de Bijbel een uitgebreid onderwerp. Het woord dat wordt gebruikt is 'parousia' dat 'aanwezigheid' (Fp2:12) of 'komen om aanwezig te zijn' (1Ko16:17) betekent. De Heer Jezus zal komen, maar deze komst zal in fasen geschieden. Eerst is er dit moment, onze 'bijeenvergadering' tot Hem, speciaal voor hen die in Christus zijn ontslapen, als 'Heer'. Dan zal er, later, een openbare komst zijn in heerlijkheid (zie 2Ts2:8 en vs1 waar beiden worden genoemd, evenals Tt2:13) als de 'Zoon des mensen'. Deze komst is om zijn vijanden te verslaan en zijn troon op aarde in ontvangst te nemen. Bij die openbare verschijning voor de wereld, zal de gemeente worden geopenbaard, de zonen van God (zie Rm8:19). Ook de gelovigen uit het Oude Testament komen met Christus terug, zie verder vs16.

Vers 16a

Want de Heer Zelf zal met een bevelend roepen, met de stem van een aartsengel en met de bazuin van God neerdalen van de hemel;

De eerste fase van zijn komst is het neerdalen van de hemel van de Heer. Er staat niet bij dat Hij naar de aarde komt, maar dit is uiteindelijk wel het gevolg. Het komen van de Heer wordt gezien als één komst, hetzij nogmaals, in verschillende fasen. Als de Heer van de hemel neerdaalt, zal er een bevelend roepen zijn van Hem als een commando. De gemeente wordt als een leger geroepen door de Heer Zelf. We zien hierin een groot verschil met Mt24:31

En Hij zal zijn engelen uitzenden met luid bazuingeschal, en zij zullen zijn uitverkorenen bijeen verzamelen uit de vier windstreken, van de uitersten van de hemelen tot de andere uitersten daarvan.

Hier worden gelovigen verzameld door engelen en niet door de Heer. Het gaat dan ook om zij die uit de grote verdrukking komen. Er zal bij de komst van de Heer ook zijn stem als een stem van een aartsengel zijn. Het is de stem van de Heer, maar als die van een aartsengel (zie Jh5:28). Verder is er nog melding van de 'bazuin van God'. Dit duidt op het signaal om de vergadering van Israël bijeen te roepen voor diverse doeleinden (Nm10:1-10).

Zie, ik zeg u een verborgenheid. Wij zullen niet allen ontslapen, maar wij zullen allen veranderd worden, in een ondeelbaar ogenblik, in een oogwenk, bij de laatste bazuin; want de bazuin zal klinken, en de doden zullen onvergankelijk worden opgewekt en wij zullen veranderd worden. 1Ko15:51-52

Vers 16b

en de doden in Christus zullen eerst opstaan;

Alle gelovige gestorvenen zullen opstaan. Dit is het eerste wat er gebeurt. De 'doden in Christus' zijn alle gelovigen, waarschijnlijk ook die vanuit het Oude Testament. Voor God zijn ook zij 'in Christus' ontslapen. Christus stond als eersteling op (1Ko15:20-21), vervolgens zullen zij opstaan die van Hem zijn, bij zijn komst (1Ko15:23). Dit zal in twee fasen gebeuren:

1. Bij de komst van de Heer zoals hier beschreven.
2. Bij zijn verschijning aan het begin van het duizendjarig rijk. Dit betref hen die zijn gaan geloven in het evangelie van het koninkrijk of het eeuwig evangelie na de opname en voor het duizendjarig rijk.

Na het duizendjarig rijk vind de opstanding plaats van de ongelovigen (Op20:5).

Vers 17

daarna zullen wij, de levenden die overblijven, samen met hen in wolken worden opgenomen de Heer tegemoet in de lucht; en zo zullen wij altijd met de Heer zijn.

Na deze opstanding van alle ontslapen gelovigen, volgt een 'daarna'. De levende gelovigen die 'overblijven', dus niet bij de groep horen die uit de doden is opgewekt, zullen samen met de opgewekte gelovigen in wolken worden opgenomen de Heer tegemoet. 'In wolken' kan duiden op de vele gelovigen (Hb12:1) of op de heerlijkheid van God die vaak wordt vergeleken met een wolk. Zij zullen tijdens dat moment in een oogwenk worden veranderd (1Ko15:51) zodat ze een onvergankelijk lichaam zullen ontvangen. Het sterfelijke lichaam kan immers niet de hemel binnengaan (1Ko15:42-44), wel een lichaam dat gelijkvormig is aan dat van de Heer Jezus (Fp3:21). De Heer is niet op aarde, maar in de lucht. Hij is bezig naar de aarde te komen, maar dat zal nog even duren. Het punt is hier dat Paulus de aandacht wil vestigen op het zijn bij de Heer voor eeuwig. We vinden hier het bekende woord 'opgenomen' waar het woord 'opname' vandaan komt. Het is een woord dat kan worden vertaald met 'wegrukken' (Hd23:10) of 'wegvoeren' (2Ko12:2). Het zal een plotselinge gebeurtenis zijn welke gepaard zal gaan met kracht.

Vers 18

Vertrouwt daarom elkaar met deze woorden.

Deze nieuwe openbaring van de Heer heeft als doel onze harten te troosten wat betreft hen die zijn ontslapen. Bovendien troost het ons te weten dat de Heer iedere dag kan komen om ons tot zich te nemen. Maranatha! Kom spoedig Heer Jezus!

Vragen over 1 Thessalonicenzen 5:1-11

1. Wat is precies de 'dag van de Heer'? zie vs2
2. Wat is het verderf dat komt als een dief? Vs3
3. Wat is het argument van Paulus om duidelijk te maken dat wij als gemeente niet dat moment van plotseling verderf zullen meemaken? Zie vs4-5
4. Over welke toorn gaat het in vs9?
5. Wat wordt bedoeld met 'slapen' in vs10? Is dit letterlijk of figuurlijk bedoeld?

1 Thessalonicenzen 5:1-11

Paulus schrijft aan jonge gelovigen deze brief. Ze worden door hem vermaand te groeien in heiligheid en liefde. Aan het slot van hoofdstuk 4 schrijft hij hen over een bijzonder onderwerp: de opname van de gemeente en de ontslapen heiligen van voor het kruis. God zal, op een bepaald moment dat alleen bekend is bij de Vader, alle gelovigen die zijn ontslapen in Christus uit de dood opwekken en samen met de dan levende gelovigen die tot de gemeente behoren, wegvoeren in de lucht naar de Heer toe. Zo zullen wij altijd bij Hem zijn. Deze gebeurtenis is de eerste in een reeks die allemaal te maken hebben met de komst van de Heer. Deze komst bestaat uit een reeks gebeurtenissen.

Vers 1

Maar wat de tijden en de gelegenheden betreft, broeders, hebt u niet nodig dat u geschreven wordt.

De ‘tijden en gelegenheden’ hebben betrekking op de komst van de Heer. Hij zal komen om deze wereld te oordelen en een rechtvaardig koningschap op zich te nemen. De discipelen kregen te horen dat hen de bijzonderheden over deze tijden en gelegenheden niet gegeven zou worden:

Zij dan die waren samengekomen, vroegen Hem aldus: Heer, zult U in deze tijd het koninkrijk voor Israël herstellen? Hij echter zei tot hen: Het komt u niet toe tijden of gelegenheden te weten die de Vader in zijn eigen macht heeft gesteld. Hd1:6-7

Paulus spreekt hier over tijden (het moment) en gelegenheden (wat er gaat gebeuren) betreffende de dag van de Heer (zie vs2). Ze hadden hierover onderwijs gehad vanuit het OT. Gods handelen met deze aarde is hier het thema. De gemeente behoort niet tot het handelen van God met deze aarde en is dus ook niet het onderwerp van profetie. De gemeente is een voornemen dat God Zich heeft voorgenomen in Zichzelf voordat er een schepping was (zie bijv. Ef3:9,11 en 2Tm1:9). De gemeente is verbonden met Christus als verheerlijkt hoofd in de hemel en is een hemels volk. Er zullen op aarde tijden van verkwikking komen (Hd3:19) bij de volheid van de tijden (Ef1:10), als de tijd uitloopt in het doel van God met deze aarde, als Christus zal regeren en het zal blijken dat deze mens God wel welgevallig is, in tegenstelling tot de mensheid 'uit Adam'.

Vers 2

Want u weet zelf nauwkeurig dat de dag van de Heer komt als een dief in de nacht.

De 'dag van de Heer' of de 'dag des HEREN' is de periode van oordelen over deze aarde die uitlopen op de regering van Christus over deze aarde. We noemen deze periode ook wel 'de grote verdrukking' (zie Mt24:21) waarin de antichrist zal komen (zie 2Ts2:3-5). Het OT spreekt veel over deze dag:

Weeklaag, want de dag van de HEERE is nabij; als een verwoesting van de Almachtige komt hij. Js13:6

Ach, die dag! Ja, de dag van de HEERE is nabij, en hij zal komen als een verwoesting van de Almachtige. Jl1:15

Zoek de HEERE, alle zachtmoedigen van het land, die Zijn recht uitvoeren. Zoek gerechtigheid, zoek zachtmoedigheid, misschien zult u dan verborgen worden op de dag van de toorn van de HEERE. Sf2:3

Het zal *Zijn* dag zijn tegenover de dag van de mens, waar we nu al duizenden jaren in zitten. De mens heeft zijn 'dag' en het is een dag van oorlog, geweld, dood en verdriet. De Heer zal in zijn 'dag' het tegendeel van deze dingen brengen; vrede, leven en vreugde. Maar voordat deze duizend jaar van vrede en gerechtigheid zal aanbreken, zal de Heer vanuit de hemel zijn vijanden verslaan.

Want zie, die dag komt, brandend als een oven. Dan zullen alle hoogmoedigen en allen die goddeloosheid doen, stoppels worden. En de dag die komt, zal ze in vlam zetten, zegt de HEERE van de legermachten, Die van hen wortel noch tak zal overlaten. Maar voor u die Mijn Naam vreest zal de Zon der gerechtigheid opgaan en onder Zijn vleugels zal genezing zijn; en u zult naar buiten gaan en dartelen als kalveren uit de stal. MI4:1-2

De gemeente in Thessalonika wisten deze dingen ‘nauwkeurig’. De Schriften leren ons ‘nauwkeurig’ over deze zaken. Hij zal komen als een dief in de nacht voor deze wereld die denkt met Hem afgerekend te hebben. Voor de gelovigen komt Hij niet als een dief, ongewenst en onverwacht. Dit zien we heel duidelijk in het volgende vers:

Vers 3

Wanneer zij zullen zeggen: Vrede en veiligheid, dan zal een plotseling verderf over hen komen zoals de barensood over een zwangere, en zij zullen geenszins ontkomen.

Paulus spreekt over ‘zij’, niet over ‘wij’. De wereld zal in een staat van schijnvrede verkeren als de Heer komt. Zij spreken immers over ‘vrede en veiligheid’. De wereld vertrouwt op haar eigen ontwikkeling en beschaving. Ze zeggen dat ze vrede kennen, maar innerlijk is er grote angst:

En er zullen tekenen zijn aan zon, maan en sterren, en op de aarde benauwdheid onder de volken, in radeloosheid door het bruisen van zee en watergolven, terwijl mensen het besterven van bangheid en verwachting van de dingen die over het aardrijk komen; want de krachten van de hemelen zullen wankelen. Lk21:25-26

Er zal plotseling verderf komen als de Zoon des mensen zal komen om hen te oordelen. Ze zullen niet ontkomen. Net als de barenweeën van een vrouw neemt de intensiteit toe van Gods oordelen over deze wereld (zie Op6-19) totdat het definitieve oordeel zal volgen bij zijn komst. De dag van de Heer omvat dus de grote verdrukking, de zichtbare komst van de Heer uit de hemel en zijn duizendjarig rijk op aarde.

Vers 4

Maar u, broeders, bent niet in de duisternis, zodat die dag u als een dief zou overvallen;

Er volgt een 'maar u'. Deze dingen gelden niet voor de gelovigen. Paulus maakt een scherp onderscheid tussen 'zij' en 'maar u broeders'. Wij hebben het rechtvaardig oordeel van God al ontvangen en wel in een Ander. Christus stierf voor ons, Hij werd voor ons tot zonde gemaakt (2Ko5:21). Daardoor zijn wij niet meer in de duisternis. Zij die in de duisternis zijn, worden overvallen door de dag van het oordeel. Wij niet, want wij zijn in het licht gebracht ook wat betreft zijn komst en dus zal Hij ons niet overvallen als een dief. Dat wil niet zeggen dat wij de datum van zijn komst weten, maar dat wij niet door zijn komst overvallen worden. Wij verwachtten Hem als onze Heer en niet als een dief die ons onverwachts overvalt. De gemeente van God zal niet op de aarde zijn zal de dag aanbreekt, zoals Paulus heeft geleerd in het vorige hoofdstuk. Wij zijn dan al tot Hem verenigd (zie 2Ts2:1).

Vers 5

want u bent allen zonen van het licht en zonen van de dag. Wij zijn niet van de nacht of van de duisternis.

Paulus bemoedigt hen met te zeggen dat zij 'zonen van het licht en van de dag' zijn en dus geestelijk niet van de nacht of van de duisternis zijn. De dief komt in de nacht, maar de gemeente is van de dag en zijn zonen van het licht. Een zoon van het licht draagt het karakter van het licht en zal niet door de grote verdrukking gaan die over de duistere wereld zal komen. We zijn licht in de Heer geworden (Ef5:7-8), wat spreekt van transparantie.

U echter bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterdom, een heilige natie, een volk tot een eigendom, opdat u de deugden verkondigt van Hem die u uit de duisternis heeft geroepen tot zijn wonderbaar licht, 1Pt2:9

Ook betekent dit dat wij in het licht zijn gebracht wat betreft de plannen van God met deze wereld. Wij weten dat het oordeel komt over de zonden die de mensen voortdurend doen.

Vers 6

Laten wij dus niet slapen zoals de overigen, maar laten wij waken en nuchter zijn.

Als wij dus weten wat er gaat gebeuren en dat Christus zal komen om alles te oordelen dat niet naar zijn gedachten is, laten we dan niet geestelijk in slaap vallen door het gedrag van de wereld over te nemen, maar waakzaam en nuchter zijn terwijl we toezien op onze wandel. Nuchterheid houdt in dat we Gods woord nemen om de dingen te beproeven die om ons heen gebeuren in de christenheid (1Pt1:13). Niet waakzaam zijn betekent dat we niet rekenen op de komst van de Heer en er moreel niet klaar voor zijn.

Vers 7

Want zij die slapen, slapen 's nachts en zij die dronken zijn, zijn 's nachts dronken.

De nacht is de tijd dat mensen slapen, zoals geestelijk gezien de mensheid in slaap is gesust door de vijand. Ze denkt niet aan het komende oordeel. Dronkenschap hoort ook bij de nacht. De wereld is dronken geworden van de misleidingen van de vijand, die goddeloze ideeën en gedachten overal promoot en mensen ermee bedwelmt (zie Op17:2).

De nacht is ver gevorderd en de dag is nabij. Laten wij dan de werken van de duisternis afleggen en de wapens van het licht aandoen. Rm13:11

Vers 8

Maar laten wij die van de dag zijn, nuchter zijn, terwijl wij het borstharnas van het geloof en de liefde aangedaan hebben, en als helm de hoop van de behoudenis;

Nogmaals wordt gezegd dat wij 'van de dag' zijn. Bij de dag hoort nuchterheid, het onderscheiden van de zaken om ons heen met de Bijbel als toetssteen. Paulus beschrijft, net als in Ef6, een wapenrusting. Het borstharnas van het geloof betekent dat we ons door de vijand niet laten afbrengen van Gods

goedheid. We vertrouwen Hem omdat we ons vasthouden aan het woord van God in geloof. Tevens is er de liefde wat ook een onderdeel is van het borstharnas. Zijn liefde voor ons en onze liefde naar Hem moeten wij bewaken. Deze liefde kent drie bronnen: een rein hart, een goed geweten en een ongeveinsd geloof (1Tm1:5). De helm is de helm van de behoudenis, die onze gedachten bepaalt bij onze redding vanuit deze wereld en die onze activiteiten in het licht van de komende komst van de Heer plaatst. Veel gelovigen zijn volop bezig met deze wereld en hun plaats daarin i.p.v. met Hem en zijn komende koninkrijk (zie 2Tm4:10). Hij is onze hoop (1Tm1:1).

Vers 9

want God heeft ons niet bestemd tot toorn, maar tot het verkrijgen van de behoudenis door onze Heer Jezus Christus,

Dit is één van de duidelijkste teksten als het gaat om de gemeente en de grote verdrukking die komen gaat. De 'toorn' is het komende oordeel, dat eerst indirect over de wereld gaat komen tijdens de grote verdrukking. De helm die wij dragen is de hoop, namelijk de komst van de Heer voor de zijnen vóórdát deze oordelen beginnen. Wij zijn niet bestemd door God voor deze toorn. Hij zal ons ervan bewaren.

Omdat u het woord van mijn volharding hebt bewaard, zal Ik ook u bewaren voor het uur van de verzoeking, dat over het hele aardrijk zal komen, om te verzoeken hen die op de aarde wonen. Op3:10

Wij zullen de behoudenis verkrijgen bij zijn komst, de verlossing van ons lichaam (Rm8:23) dat gelijkvormig zal zijn aan dat van de Heer Jezus (Fp3:21). In deze verheerlijkte lichamen van de gelovigen zal de Heer Jezus verheerlijkt en bewonderd worden bij zijn openbaring aan de wereld (2Ts1:10) en dat voor eeuwig.

Vers 10

die voor ons is gestorven, opdat wij, hetzij wij waken, hetzij wij slapen, samen met Hem leven.

Deze toekomstige behoudenis is 'door onze Heer Jezus Christus' die voor ons is gestorven en het oordeel van God, dat op ons was, heeft gedragen. Nu leven wij met Hem, al slapen wij, d.w.z. zijn wij ontslapen (overleden) of zijn wij wakker, leven we nog in deze wereld. Alles is onder zijn heerschappij.

Vers 11

Daarom, vermaant elkaar en bouwt elkaar op, zoals u ook doet.

Het is nodig om elkaar voortdurend te wijzen op Hem en het leven voor Hem. We hebben het nodig elkaar te vermanen en op te bouwen op het geloof.

Maar u, geliefden, terwijl u zichzelf opbouwt op uw allerheiligst geloof en bidt in de Heilige Geest, bewaart uzelf in de liefde van God. Jd:20

Deze jonge gemeente dééd dit. Helaas zien we dat veel gelovigen dit vandaag de dag niet meer doen. Ze praten met elkaar over van alles en nog wat, maar niet meer over het geloof. Ze vermanen elkaar niet meer en bouwen elkaar niet meer op. Elkaar wijzen op de heerlijkheid van Christus en de genade van God die in Hem is geopenbaard, is ware, Bijbelse opbouw. Hoe meer we van Hem zien, hoe meer zijn karakter in ons openbaar wordt (2Ko3:18).

1 Thessalonicenzen 5:12-28

Vers 12

Wij nu vragen u, broeders, hen te erkennen die onder u arbeiden en u leiding geven in de Heer en u terechtwijzen,

Paulus richt zich nu tot de gemeente met het verzoek de oudsten te erkennen. Zij zijn het die leiding geven in de Heer en de gelovigen terechtwijzen. Wij hebben zulke broeders, die de Heilige Geest als opzieners over de kudde heeft aangesteld (Hd20:28) te erkennen. Zij geven leiding 'in de Heer', vanuit zijn gezag 'onder' u, dus niet erboven. Bovendien 'arbeiden' ze wat hard werken inhoudt. Criteria voor zulke broeders (geen vrouwen), vinden we in 1Tm3 en Tt1. Vandaag zien we dat oudsten worden aangesteld, benoemd en gekozen, op grond van hun opleiding of charisma. Maar dit is niet de Bijbelse weg. Een gemeente kan immers niet haar eigen leiders, die boven hen staan, kiezen. God stelt ze aan, van bovenaf en wij hoeven ze niet te benoemen of aan te stellen. We behoren ze wel te erkennen. Erkenning betekent ook je onder deze broeders te stellen. Zo blijf je op de juiste koers in deze tijd. Zij waken over de kudde, stellen je gedachten bij vanuit Gods woord en leren je aangaande de Heer Jezus (zie Hd28:32).

Vers 13

en hen zeer hoog te achten in liefde om hun werk. Houdt vrede onder elkaar.

Oudsten moeten zeer hoog gehouden worden in ons denken over hen. De liefde is het motief hiervoor vanwege hun werk. Ze zetten zich in voor de zielen van de gemeente. Laat er vrede zijn binnen de gemeente onder elkaar en geen afgunst, twist en ruzie, die allen voortkomen uit het vlees.

Vers 14

En wij vermanen u, broeders, wijst de ongeregelden terecht, vertroost de kleinmoedigen, ondersteunt de zwakken, weest lankmoedig jegens allen.

De gemeente wordt nu vermaand door de apostel m.b.t. een viertal groepen mensen. Alle gelovigen hebben de verantwoordelijkheid te handelen in al deze gevallen. Eerst zijn dat de 'ongeregelden'. Zij leven niet naar de inzettingen zoals door de apostelen zijn voorgeschreven (zie 2Ts3:6,11) en leven naar hun eigen inzichten. Deze mensen moeten worden terechtgewezen. Dat is al een lastig punt vandaag want waar gebeurt dit nog?

Dan zijn er de 'kleinmoedigen', zij die snel ontmoedigd raken bij tegenslag. We moeten zulke mensen vertroosten door hen goed onderwijs te geven en onze aanmoediging.

De derde groep zijn de 'zwakken'. Deze krachteloze gelovigen moeten ondersteund worden in hun gebrek aan geloofskracht. Ze kunnen geen weerstand bieden aan verleidingen, kennen de wil van God niet of zitten vast in een wettisch denken. Wij moeten hen ondersteunen door er voor hen te zijn en hen te leren wie de Heer is en wat zijn wil is.

De laatste groep die hier wordt genoemd zijn 'allen', het hele voorgaande gezelschap. Geduld is nodig om met een ieder om te gaan. Dit is enkel en alleen een vrucht van de Geest.

Vers 15

Ziet toe dat niet iemand een ander kwaad met kwaad vergeldt, maar jaagt altijd naar het goede en voor elkaar en voor allen.

De oude mens vergeldt kwaad met kwaad. Onze oude natuur reageert ook zo, het is de geest van Lamech (Gn4:23-24). Maar de nieuwe schepping is naar de Heer Jezus geschapen en mag niet zo reageren. Dit had de Heer Zelf al aangegeven in de Bergrede:

Maar Ik zeg u de boze niet te weerstaan; maar wie u op uw rechterwang slaat, keer hem ook de andere toe; Mt5:39

We worden opgeroepen te jagen naar het goede voor elkaar, dat is de gemeente, en voor allen, dat zijn alle mensen. De gezindheid van de Heer Jezus moet in alle gevallen zichtbaar worden door ons heen. 'Jagen' spreekt van een volhardend ergens naar streven. 'Het goede' moeten wij nastreven, eerst voor de gelovigen en dan voor alle overige mensen met wie wij in contact komen. Het goed omvat alles wat te maken heeft met de heerlijkheid, het karakter van God.

Vers 16

Verblijdt u altijd.

Hoe kunnen we ons nu altijd verblijden in deze wereld met al haar duisternis? Er is een voortdurende blijdschap mogelijk, als we maar opzien naar Hem (Fp4:4; 1Pt1:8). Het is niet een extatische gevoel, maar een innerlijke blijdschap die mogelijk is, zelfs als er uiterlijke droefheid is vanwege omstandigheden (zie 2Ko6:10). Deze oproep van Paulus wordt gedaan aan een gemeente die onder de vreselijkste vervolgingen te lijden had (zie 3:3-4 en 2Ts1:7). Wij zijn dit niet meer gewend en worden zo in beslag genomen door alles wat deze wereld te bieden heeft aan luxe en comfort dat het verblijden in de Heer maar magertjes gestalte krijgt in onze levens. Maar als we vervuld zijn van Wie Hij is, dan zullen we ons altijd weer opnieuw verblijden in de Heer (zie Fp3:1; 4:4).

Vers 17

Bid onophoudelijk.

Onophoudelijk bidden betekent niet voortdurend bidden, maar voortdurend een houding van gebed hebben, een geest van afhankelijkheid (Ps109:4). Er is nood, er zijn moeilijke omstandigheden zoals deze gemeente dit ook dagelijks ondervond. Zoek de Vader (Ef3:14), zoek de Zoon (Hd7:59) in gebed. Bidden tot de Heilige Geest vinden we niet in de Schrift dus dat lijkt me ongezond en niet Bijbels.

Vers 18

Dankt in alles, want dit is de wil van God in Christus Jezus jegens u.

Er staat niet 'danken voor alles', maar 'in alles'. We weten dat God alle dingen doet meewerken ten goede (Rm8:28). We hoeven niet te danken voor de slechte zaken die ons overkomen, maar mogen de Vader dankbaar zijn dat Hij alles in zijn hand heeft. Zijn volmaakte liefde weet waarom Hij de omstandigheden zo leidt en toestaat zoals ze zijn. Zoals Christus een geest van dankbaarheid openbaarde in de moeilijkste omstandigheden (Mt11:20-26) zo dienen ook wij dat te doen. Dit is immers de wil van God, dat wij op Hem gaan lijken. Hij wil dit, in Christus Jezus voor onze levens.

Vers 19

Blust de Geest niet uit.

De Heilige Geest woont in de gemeente (1Ko3:16). Het is de wil van God dat hij onze levens leidt.

Als wij door de Geest leven, laten wij ook door de Geest wandelen. Gl5:25

Laten we de Geest niet uitblussen en onze eigen wil volgen. Door erediens ten in handen te geven van één persoon, de dominee of voorganger, wordt de Geest uitgeblust die immers allen wil gebruiken (1Ko14:26). Ditzelfde gebeurt als wij de samenkomsten volplannen met uitgedachte liturgieën. De heilige

Geest wil mensen vrij kunnen gebruiken in de diensten. De Geest wil ook aan ons de rijkdommen die er in Christus zijn bekendmaken (zie 1Ko2:12; Ef3:8). Door teveel andere thema's te overdenken blussen we de Geest ook uit. God wil tevens de gewetens aanspreken d.m.v. 'profeten', broeders die Gods gedachten communiceren. Laten wij ook naar hen luisteren, zie het volgende vers.

Vers 20

Veracht de profetieën niet,

Er was nog geen compleet woord van God in deze tijd. Profeten spraken het woord van God tot de gelovigen, tot hun gewetens, wat we vandaag 'preken' of 'verkondigen' zouden noemen vanuit het geschreven woord. We worden opgeroepen deze woorden niet te verachten. Veel gaat er vandaag over de spreker of over de manier van spreken en te weinig over de inhoud. De leer moet goed en gezond zijn van ieder die spreekt. Zo kunnen we toetsen of iemand namens God spreekt (zie 1Pt4:10). Er is ook een tendens die ervoor zorgt dat men 'profetieën' over elkaar uit gaat spreken. Dit is niet wat hier wordt bedoeld, en is m.i. ook niet wat Gods gedachten zijn over wat profetie is.

Vers 21

maar beproeft alles, behoudt het goede.

Wel moeten we alles beproeven, want er komt een hoop op ons af dat niet naar het woord van God is, maar naar de gedachten en ideeën van mensen. Het goede, de dingen over de Heer Jezus en een Hem welgevallig leven, moeten wij behouden. Gezonde toetsing van wat er in de gemeente wordt geleerd en datgene behouden wat naar de Schrift is, moet de houding van iedere gelovige zijn.

Vers 22

Onthoudt u van elke vorm van kwaad.

Geen enkele vorm van kwaad mogen wij toestaan in onze levens. Niet in morele zin en ook niet in leerstellige zin (zie 2Ko7:1). Dwaalleringen moeten we ontmaskeren en er ver van blijven. Er mag geen enkele sprake zijn van onreinheid (Ef5:2). Wat kwaad is, leert het woord van God ons overduidelijk op vele plaatsen. Het is alles wat niet in overeenstemming is met de persoon van Christus in de heerlijkheid.

Vers 23

Moge nu de God van de vrede Zelf u geheel en al heiligen en moge geheel uw geest en ziel en lichaam onberispelijk worden bewaard bij de komst van onze Heer Jezus Christus.

Paulus spreekt tenslotte een verlangen uit voor de Thessalonicenzen en dat is dat God hen geheel, naar geest, ziel en lichaam voor Zijn Zoon zal plaatsen bij zijn komst. Deze drie 'onderdelen' van ons wil Hij tot die tijd bewaren. De geest wordt aangevallen door verkeerde leringen, de ziel door verkeerde liefdes en het lichaam door verkeerde verlangens. Maar de God van de vrede wil onze heiliging op deze gebieden opdat we straks onbesmet voor Hem staan.

Daar wij dan deze beloften hebben, geliefden, laten wij onszelf reinigen van alle bevlekking van het vlees en van de geest, en de heiligheid volbrengen in de vrees van God. 2Ko7:1

Helaas wordt dit vers 23 nogal eens gebruikt om een uitgewerkte leer te brengen over de verschillende 'onderdelen' van de mens, geest, ziel en lichaam. Men gaat soms zo ver dat men leert dat bijv. de geest is wedergeboren, maar de ziel nog niet. Dit soort redeneringen zijn niet Bijbels. We kunnen geest, ziel en lichaam niet op die manier 'uit elkaar' trekken.

Vers 24

Hij die u roept, is getrouw; Hij zal het ook doen.

De uitkomst van dit verlangen staat vast: God is getrouw, Hij zal het doen! Hij heeft ons geroepen en zal ons ook veilig brengen waar we zijn moeten als de Heer Jezus komt. Wat een genade en troost is dit vers! God zal alle gelovigen gelijkvormig maken aan zijn Zoon (Rm8:29). Dit is een belofte waar we op mogen gaan staan.

Vers 25

Broeders, bidt ook voor ons.

De goddelijke liefde zoekt zichzelf niet (1Ko13:5). Hier zien we dat Paulus pas, zoals ook in zijn andere brieven, op het einde van deze brief gebed voor zichzelf en de zijnen vraagt. Hoe is het vandaag niet andersom en spreken velen die zich 'leiders' noemen in de eerste plaats over zichzelf en hun bediening. We zien hier ook dat ook Paulus gebed nodig had, hij staat hiermee op dezelfde grond als wij en is niet 'geestelijker'.

Vers 26

Groet al de broeders met een heilige kus.

De 'heilige kus' was de manier om te groeten in deze tijd, vandaag zouden we de mondeling de 'groeten' doen.

Vers 27

Ik bezweer u bij de Heer, dat de brief aan alle heilige broeders wordt voorgelezen.

De inhoud van deze brief is erg belangrijk voor de gemeente. Daarom 'bezweert' Paulus bij de Heer dat alle broeders de inhoud ervan moeten horen. Zo is het vandaag nog steeds: de brieven van Paulus zijn nodig om te worden

onderwezen. Typisch is het, dat steeds minder christenen nog geloven in de opname van de gemeente voor de grote verdrukking, terwijl Paulus hier bij de Heer bezweert dat dit onderwijs overal gebracht moet worden!

Vers 28

De genade van onze Heer Jezus Christus zij met u. Amen.

Totdat de Heer Jezus komt, hebben we dagelijks zijn genade nodig om op Hem te zien.

